

ကျား၊ ဇာတ်၊ အိမ်၊ စင်သိယာ



ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်
(၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်)
- မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - သုသျှင်၊ သန်းနိုင်(ရန်ကင်း)
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - တေးကူး
- ကွန်ပျူတာစာစီ - အယ်လုံး ကွန်ပျူတာ
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးမြင့်ကြိုင်
ရွှေယောမြေစာပေ (၀၁၆၃၉)
- အဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးဟန်စိုး၊ (၀၁၂၈၃)
Light ပုံနှိပ်တိုက်
၂၇၁၊ လမ်း ၄၀၊ (အထက်)
ရန်ကုန်မြို့။
- အုပ်ရေး - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀၀

ရာမိုးလင်း ဒီဇိုင်း
စင်သီယာ/ ရာမိုးလင်း ဒီဇိုင်း
- ရန်ကုန်၊ ရွှေယောမြေစာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၈၊
၁၀၅ စာ၊ ၂၁ x ၁၃.၅ စင်တီမီ
(၁) စင်သီယာ

မာတိကာ

- * အမှာစာ- မောင်အောင်ပွင့်
- * စင်သီယာကပေးသောအတွေးဂယက်များ- စိုးအိမ်

၁။	စင်သီယာ	ရာမိုးဇင်	၁၆
		ဒီရိုင်း	၁၇
၂။	စင်သီယာ (၁)	ရာမိုးဇင်	၁၈
		ဒီရိုင်း	၁၉
၃။	စင်သီယာ (၂)	ရာမိုးဇင်	၂၀
		ဒီရိုင်း	၂၁
၄။	စင်သီယာ (၃)	ရာမိုးဇင်	၂၂
		ဒီရိုင်း	၂၃
၅။	စင်သီယာ (၄)	ရာမိုးဇင်	၂၄
		ဒီရိုင်း	၂၅
၆။	စင်သီယာ (၅)	ရာမိုးဇင်	၂၆
		ဒီရိုင်း	၂၇
၇။	စင်သီယာ (၆)	ရာမိုးဇင်	၂၈
		ဒီရိုင်း	၂၉

၈။	စင်သီယာ (၇)	ရာမိုးဇင်	၃၀
		ဒီရိုင်း	၃၁
၉။	စင်သီယာ (၈)	ရာမိုးဇင်	၃၂
		ဒီရိုင်း	၃၃
၁၀။	စင်သီယာ (၉)	ရာမိုးဇင်	၃၄
		ဒီရိုင်း	၃၅
၁၁။	စင်သီယာ (၁၀)	ရာမိုးဇင်	၃၆
		ဒီရိုင်း	၃၇
၁၂။	စင်သီယာ (၁၁)	ရာမိုးဇင်	၃၈
		ဒီရိုင်း	၃၉
၁၃။	စင်သီယာ (၁၂)	ရာမိုးဇင်	၄၀
		ဒီရိုင်း	၄၁
၁၄။	စင်သီယာ (၁၃)	ရာမိုးဇင်	၄၂
		ဒီရိုင်း	၄၄
၁၅။	စင်သီယာ (၁၄)	ရာမိုးဇင်	၄၆
		ဒီရိုင်း	၄၈
၁၆။	စင်သီယာ (၁၅)	ရာမိုးဇင်	၅၀
		ဒီရိုင်း	၅၂
၁၇။	စင်သီယာ (၁၆)	ရာမိုးဇင်	၅၄
		ဒီရိုင်း	၅၅
၁၈။	စင်သီယာ (၁၇)	ရာမိုးဇင်	၅၆
		ဒီရိုင်း	၅၇
၁၉။	စင်သီယာ (၁၈)	ရာမိုးဇင်	၅၈
		ဒီရိုင်း	၆၀
၂၀။	စင်သီယာ (၁၉)	ရာမိုးဇင်	၆၂
		ဒီရိုင်း	၆၃

၂၁။ စင်သီယာ (၂၀)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၆၄ ၆၅
၂၂။ စင်သီယာ (၂၁)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၆၆ ၆၈
၂၃။ စင်သီယာ (၂၂)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၇၀ ၇၁
၂၄။ စင်သီယာ (၂၃)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၇၂ ၇၃
၂၅။ စင်သီယာ (၂၄)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၇၄ ၇၆
၂၆။ စင်သီယာ (၂၅)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၇၈ ၈၀
၂၇။ စင်သီယာ (၂၆)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၈၂ ၈၄
၂၈။ စင်သီယာ (၂၇)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၈၆ ၈၈
၂၉။ စင်သီယာ (၂၈)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၉၀ ၉၂
၃၀။ စင်သီယာ (၂၉)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၉၄ ၉၇
၃၁။ စင်သီယာ (၃၀)	ရာမိုးဇင် ဒီရိုင်း	၁၀၂ ၁၀၄

အမှာစာ

(၁)

မေတ္တာဖြင့် နိုးထ
မေတ္တာဖြင့် အိပ်ရာဝင်
အိမ်မက်လှလှမက်ပါစေ။

၂၄.၈.၂၀၁၇
သမီးလုံမငြိမ်းချမ်းမွှေးနေ့ အမှတ်တရ

(၂)

အိုင်ကွန် (Icon) က မိုင်းဆက် (Mindset) ပုံဖော်မှု သတ်မှတ်မှု
ကောင်းပါစေ။

၁၅.၁၀.၂၀၁၇

(၃)

အိမ်နားမှာ ချိုးကူသံလေး သာလိုက်တာ
ဝိကာဆိုရဲ့ ချိုးဖြူကတော့
တစ်ပြည်လုံး ပျံသန်းနေရဲ့...မေတ္တာ။

၁၆.၁၀.၂၀၁၇

(၄)

မေတ္တာဟာ မေတ္တာ/ နိုင်ငံ နယ်နမိတ်မရှိ
လူမျိုး/ဘာသာ/အသားအရောင်
ပြောစကား/ဘာမှ မခွဲခြား
အို...မေတ္တာ
ကမ္ဘာကို ဖြန့် အုပ်စိုးပါ...မေတ္တာ။

၁၇.၁၀.၂၀၁၇

(၅)

ခွေးတစ်ယောက်နှင့် လူတစ်ကောင်/ လူတစ်ကောင်နှင့် ခွေးတစ်
ယောက်
မင်းတို့ ကဗျာဟာ ရောထွေးနေတယ်။
လောကကြီးဟာလည်း ရှုပ်ထွေးနေတာပဲ မဟုတ်လား။ မင်းတို့နဲ့ ငါ
ခေတ်ပြိုင်ရှင်သန်နေသူချင်း ဒီမိုးကောင်းကင်ကြီးအောက်မှာ ကဗျာ
ရေးသူချင်း သွေးသားတော်စပ်ကြတယ်။ ငါ့အခု အမှာစာဟာ ကဗျာ
ရေးသူချင်း ပေးဆပ်ရမယ့် ငါ့ရဲ့တာဝန်ပဲ။
ဒါဟာ မေတ္တာ/မေတ္တာဟာ...မေတ္တာ။ မေတ္တာမှာ ဘာမှ ခွဲခြားမှုမရှိ။
မေတ္တာဟာ...မေတ္တာ။ ။

ဟောင်အောင်ပွင့်

၂၃.၁၀.၂၀၁၇

စင် သီယာကပေးသော အတွေးဂယက်များ

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် ကဗျာဆရာများ အလေ့ကျ ပေါက် ရောက်၏။ ကိုယ့်ရုပ် ကိုယ့်ဒေသ၊ ကိုယ့်ချောင်း ကိုယ့်မြောင်းနှင့်ကိုယ် အမြစ်ကုတ်တွယ်ကာ ကိုယ့်ခါးကိုယ်မတ်ရင်း ကြီးထွားခဲ့ရသော အမြဲ စိမ်း ဒီရောက်တော့ပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ ဗေဒါပင်များပမာ ချောင်းရိုးမြစ်ရိုး ထိုးထိုး ထောင်ထောင် မျောပါရင်း ကဗျာချင်း လူချင်းဆုံကြသည်။ မြေနကျွန်း များတွင် ကဗျာဂိုဏ်းမရှိ၊ ကဗျာသင်ရိုးမရှိ၊ ပွင့်ချင်-သလို ပွင့်၊ အရောင် အမျိုးမျိုး ရေမြေအလိုက်ပွင့်၊ တချို့က ဆူးရွက်ပန်းပွင့်များ၊ ခရာရွက် များနယ် ဆူးကားယားဖြင့် မားမားကြီး ပွင့်နေတတ်ပြန် သည်။ ကိစ္စ မရှိ။

ကိုယ်မှသူ၊ သူမှသူတို့ အမည်နာမအားလုံးကို အချင်းချင်း အလွတ်မှတ်မိကြသည်။ မြစ်ဝှမ်းဒေသတွင် ကဗျာအနုအရင့်ခွဲသော ကဗျာကုန်စိမ်းတန်းမရှိ။ သင်ကဗျာဆရာဖြစ်သည်ဆိုရုံမျှနှင့် ကျန်သူ အားလုံးက သိမ်းကြုံးခင်မင်လိုက်ရန် အသင့်ရှိသည်။ ကျည်ကွယ်မျက် ကွယ်မျှ မရှိသော လတာပြင်ပြီပြီထဲမှာ သူတို့ရိရိ ဖြတ်သန်းလျှောက်ခဲ့

ကြသူချည်းသာ။

သူတို့တွင် တူညီသော အိပ်မက်များရှိသည်။ ငြိမ်းချမ်းသော၊ တရားမျှတသော၊ လူမှုဖူလုံရေးရှိသော၊ ပြည်သူ့ဘဝကို အာမခံချက် ပေးသော လူ့ဘုံခန်းဝါတစ်ခုအတွက် ရော်ရမ်းရေးဖွဲ့ကြသည်။ 'စင်သီယာ'ဆိုသော ခွေးစုတ်ဖွားမလေး အမှောင်စူးစူးထဲ ထိုးဟောင် သလို စစ်အာဏာရှင် အမှောင်ကို ကျနော်တို့ ကဗျာဆရာများ မမှိတ် မသုန် စိုက်ကြည့်ဟောင်ခဲ့ကြသော နှစ်ကာလများ၊ ဆယ်စုနှစ်များ၊ ဘဝများ...။ ဒီအတွက် ကျားကုတ်ကျားခဲ ရေးဖွဲ့နေသော ကဗျာများ။ ကိုယ်အားသန်သလို ခံတွင်းတွေ့သလို ရေးဖွဲ့ရင်း ကမ်းသောင်တို့ပေါ် မှာ ကဗျာတောရိုင်း ထလာခဲ့ပြီ။

ကဗျာဆရာ ရာမိုးဇင်နှင့် သူ့ခွေးမလေး 'စင်သီယာ' တို့က လူဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်တန်သော ကာလ ဒေသ ပယောဂတို့ကို ကျနော် ဂျေ.မှောက်တွင် ဆွဲဆောင်ထိုင်ချပေးလိုက်သလို ပြောပြကြသည်။ ထူးခြားသည်မှာ စင်သီယာအစား ကဗျာဆရာ 'ဒီရိုင်း'က ကဗျာ Comment ပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ 'ဒီရိုင်း'ကို ၁၉၈၄-၈၅ အောင်ဝေး၏ ကျောင်းကုန်းတံခွန်တိုင်နှစ်ကာလများတွင် ကျနော်တို့ ဆုံဖူးကြသည်။ ရှည်လျားဖြောင့်စင်းသော ဆံပင်များအောက်၌ သူ၏ ဒိုင်မာသော မေးရိုးကို ကျနော်တို့ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းကုန်းဧည့်မှူး၊ လူပိုင်၊ မောင်ရင့်မာ ကျောင်းကုန်း၊ ပုသိမ်အေးကျော် အစရှိသော စာပေရဲဘော်များရှိရာ ဖုန်တထောင်းထောင်း ကားလမ်းကိုဖြစ်၍ ကျောင်းကုန်းမြစ်ကိုကူး၍ ရောက်လာခဲ့ဖူးသည်။ ဖုန်းအလိမ်းလိမ်း ဖြစ်နေသော လက်တခါခါလုပ်နေသော ကျနော်တို့အဖြစ်ကို ပြုံး ကြည့်ရင်း မောင်အောင်ပွင့်က ကဗျာရွတ်ခဲ့သေးသည်။ "လမ်းဆုံးမှ ဖုန်ခါပါ" တဲ့။ ကဗျာဆရာ တိုးဝေက ဒီအဖြစ်ကို တိုးတိုးညင်ညင် ရယ်မောနေခဲ့သည်။

ရာမိုးဇင်နှင့် ဒီရိုင်းတို့က ခေတ်ကာလကို ဘယ်စိုက်ညှာစိုက်
ထိုးနေကြဆဲ။ ကျနော်အတွေးက လွင့်လွင့်သွားသည်။ အတွေးကို
သိမ်း၍ ကဗျာများဆီ ပြန်လာပြန်သောအခါ စိတ်မသက်သာလှပါပေ။

ကျနော်တို့မျိုးဆက်၊ ကျနော်တို့ သားသမီးမျိုးဆက်ဖြစ်သည့်
လူမျိုးဆက်များသည် စင်သီယာထက် ပို၍ ကံအကျိုးပေး ကောင်းပါ
ရဲ့လား။ စဉ်းစားဆဲ... အချိန်က မှောင်မိုက်စွာ စီးဆင်းဆဲ၊ မြစ်ရေစီး
တို့၏ နောက်ကျီသော စီးဆင်းသံကို ကြားနေရဆဲ။

အမှောင်ထဲတွင် ရာမိုးဇင်က တလှုပ်လှုပ် စီးဆင်းဆဲ။

စင်သီယာ က တဝုတ်ဝုတ် ထိုးဟောင်ဆဲ။

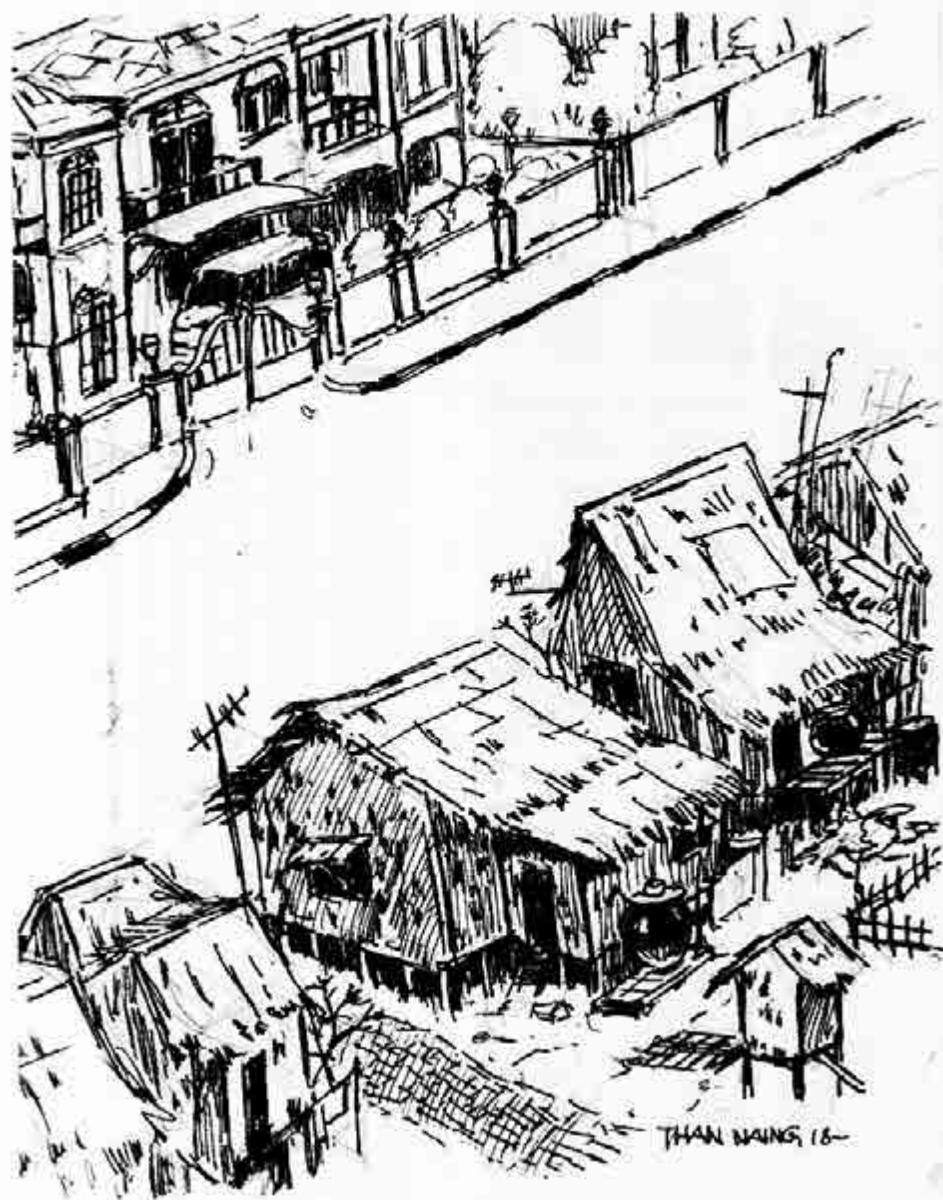
ကျနော်မှာသာ ရင်ထဲ ဟာလာဟင်းလင်းဖြင့်... ချစ်သော
ကဗျာဆရာအားလုံးကို သတိရနေမိဆဲ...

စိုးအိမ်

၉-၉-၁၇

(ပုသိမ်)





စင်သီယာ

နင်

ဆေးမထိုးရသေးဘူး
စင်သီယာ ...

နင်တို့ လောက

လမရှောင်၊ လူမရှောင်
လမ်းလယ်ကောင်မှာ
အပျော်မကြူးနဲ့

ငါ နင့်မိဘ

ခဏ၊ ခဏ အရှက်ရတယ်
ဒေတစ်ပစ်စာ ။ ။

ရာမိုးဝင်

စင်သီယာ

သခင်...ဟာ

ကဗျာ ထမင်း

ကဗျာ ဟင်း ... နဲ့

ခေတ် ကို ချင်ခြင်းတပ်သူ...။

အကျွန် .. က

မလိပ်မိုး

မလိမ္မာ

စင်သီယာ...။

ခဲ တစ်ပစ်စာ

အလွမ်းတွေ...နဲ့

ကမ္ဘာကြီးကို

ဖွဲ့သီရင်း။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁)

အသံပြကြီးနဲ့

ငါ့ကို အော်မခေါ်ပါနဲ့

ငါးမုန့် တစ်ချပ်စာ မထိတ်သာ မလန့်သာ
ငါ့စင်သီယာရယ် ...ဒါ ... အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်မလေးရဲ့နာမည်
ခါတော်မီရဲ့ အကြီးမသူ ... ငါ့အိမ်တံခါးဝမှာ
ကဏ္ဍာနဲ့ စိမ်းသူတွေကို
ထိုး ... ထိုး ဟောင်နေတာ
ပွက်လောရိုက်လို့ ။ ။

ရာဇိဝင်

စင်သီယာ (၁)

(ကဗျာ နဲ့ စိမ်းသူတွေကို
ထိုး .. ထိုး ဟောင်နေတာ ...!)

သခင်ရဲ့

ကဗျာရုပ်ဝန်းမှာ
စင်သီယာ .. ကြီးပြင်း ...

အရာရာ ..

ကဗျာ နဲ့ ထူမတ်

ငါးပုန့် တစ်ချပ်စာ

ဝမ်းရေး .. ဟာလည်း .. ကဗျာ ..

မနက်ဖြန် .. ဆိုတာလည်း .. ကဗျာ

ကဗျာ ...

ကဗျာ ...

ကဗျာ ...

'မင်္ဂလာပါ' ကဗျာ .. ရယ်လို့

စင်သီယာ .. ဦးညွတ်ရင်း

(စိမ်းသူကို

ကဗျာ စ တွေ့နဲ့ ...။)

ဒီရင်း

စင်သီယာ (၂)

ကွေးကွေးလေး အိပ်နေတာများ
 တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့ရဲ့
 အပန်းဖြေပြီးစ ညနေခင်းတွေလိုဖြစ်လို့

သခင် အလိုတော်အရ
 လုံခြုံရေး ကင်းလွတ်နဲ့ထဲ
 ငြိမ်းချမ်းရေး အိပ်မက်တွေနဲ့
 နင်အိပ်စက်ပါ စင်သီယာ

အရိပ်မြင်တိုင်း မဟောင်ပါနဲ့
 တောင်ပို့မှန်ရင်
 ဖွတ်

ထွက်

မြ

ပါ

လိမ့်

မယ် ... " "

ရာဇိဝေင်

စင်သီယာ (၂)

(သခင် .. အလိုတော် .. အရ
 လုံခြုံရေး ကင်းလွတ်ရုံ .. ထဲ
 ငြိမ်းချမ်းရေး .. အိပ်မက်တွေနဲ့ ...)
 ကျေးဇူးပါ ..သခင်
 စင်သီယာ ရဲ့ နေ့ရက်များ
 ပြဿဒါး .. မဖြစ်စေရေး ..
 သခင် .. အလိုတော်
 သခင် .. ဆန္ဒ အရိပ်မှာ
 စင်သီယာ .. ငြိမ်းချမ်းရပါတယ် ...။

အရိပ်မြင်တိုင်း ဟောင်တတ်တာ
 စင်သီယာ တို့ရဲ့
 'တော်လှန်ရေးသတိ' ပါ သခင် ...။

အင်း ! တစ်ခါ ..တစ်ခါ သခင်တို့ လောက
 ပြောနေကျ ဆိုရိုးစကား ..
 ခွေးဟောင်တိုင်း
 "ထမကြည့်နဲ့ အိပ်ရေးပျက်တယ်" .. တဲ့ ...။

တောင်ပိုမှန်ရင်
 ဖွတ်ထွက်ပြတတ်လေတော့ ..
 "အစွန်း နှစ်ဘက် ကြိုးတန်းပေါ်မှာ
 စင်သီယာ .. လမ်းလျှောက် ကျင့်ပါမယ်"
 သခင်ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၃)

ဟေ့

စင်သီယာ

ငါ ဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ ရှာဖွေထားတဲ့

'ထမင်း'

နဲ့

'ဟင်း'

နှင့် အပျင်းမကြီးဘဲ ထ.စားပါ

ဒီထမင်းမှာ

ပြည်သူ့မျက်ရည်မပါသလို

ဒီဟင်းထဲမှာ

လခစားတွေရဲ့ လက်ယူမှုမပါဘူး

ဆူးပုတ်ရွက်ဟာနံ့ပြီး

သွေးဆိပ်တက်တယ်

နှင့် မစားချင်စမ်းနဲ့ ။ ။

ရာဇိဝင်

စင်သီယာ (၃)

သခင်ရယ် ..

“အစားမတော် ..တစ်လုတ်” တဲ့
 မတော် တရော် တွေဟာ
 ဝမ်းဆိပ်သင့်မှန်း
 စင်သီယာတို့ လောကနီတိ ..မှာ
 ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ် .. သခင် ...။

တစ်ဝမ်း တစ်ခါးရဲ့

ဟိုဘက်ကမ်း .. အလွန်
 ဖြူစင်ခြင်း .. ထမင်းလုတ်တွေ
 စင်သီယာ
 ခုံမင်စွာ
 စားပါမယ် ..သခင် ...။

မျက်ရည်နဲ့

ဖွဲ့တဲ့
 ထမင်းလုတ် ...နဲ့

စင်သီယာ

ဝမ်းမီး
 မငြိမ်းစေလိုပါ
 သခင် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၄)

ငါ့ခြေထောက်တွေကို
 နှင်ခေါင်းနဲ့ တိုးစေ့ပွတ်သပ်မှ
 စစ်မြေပြင်မှာ
 ခြေထောက်ပြတ်သွားရှာတဲ့
 မိဘ ၊ ပြည်သူ ၊ ကလေးသူငယ်တွေကို
 ငါ့ခြေတုတ်ပေးရဦးမယ်လို့ သတိရ
 အလန့်တကြား အော်မိတယ်

'စစ်ပွဲတွေရပ်' ...

နှင်ခုန်ပေါက်လိုက်တိုင်း
 ဖုန်မထဘူး မငြင်းနဲ့
 ခြေထောက်မှန်ရင် ဖုန်နဲ့ပတ်သက်ရတယ်

နှင်အသက်အိုးအိမ်နဲ့
 အရှက်သိက္ခာကို
 လူတွေလို ဖုန်ထပြီ မကာကွယ်ချင်စမ်းနဲ့
 ခွေးလေးခုန်လည်း ဖုန်ထတာပါပဲ
 စင်သီယာ ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၄)

ခွေးလေးခုန်လည်း

ဖုန် ထ တာ ပဲ လား

သခင် ...။

အကျွန်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမှာ

စစ်မြေပြင် ..က ဒုက္ခမီးတွေ

ငြိမ်းပါစေ ...။

စစ်ပွဲတွေရပ် ...

စစ်ပွဲတွေ .. ရပ် ...

စစ်ပွဲတွေ .. ရပ် ...

အထပ်ထပ်

အခါခါ .. အော်

အို ...

သခင်

ဖုန်ထသွားရင်

ခွင့်လွှတ်ပေး .. ပါ ...

စင်သီယာရဲ့

ဖွဲ့သီမှုမှာ

စစ်လက်နက်တွေ

ဖြို လဲ ပါ စေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၅)

လမ်း
 ပေါ်
 မှာ
 လူ
 ခြေ
 တိတ်
 ချိန်

လော်စပီကာသံကြားရတိုင်း
 နင် အူမယ် ၊ ဟောင်မယ်

ဒါ မချမ်းမြေ့မှုလား
 ထောက်ခံကန့်ကွက်သံလား
 ငါဝေခွဲမရခဲ

နွေမှန်သမျှ ပူလောင်လှတယ်
 ဒုက္ခကို လူတွေမှ အကြွေးနဲ့ ဝယ်လိုရနိုင်တာ
 နင် မသိပါဘူး စင်သီယာ
 မီးဆိုတာ မလောင်ခင်တားနိုင်မှ ။ ။

ရာဇဝင်

စင်သီယာ (၅)

၁၀၀ . ရယ်

ဒုက္ခ .. ရယ်

ဆိုတာ

တွဲလျက် ပုစ္ဆာ ပါ .. သခင် ...။

အဲဒီ

ပုစ္ဆာရဲ့ ရလဒ် .. က

များရည်လိုတော့

မချိုမြနိုင်းဘူး .. ပေါ့ ...။

အုတ်တယ် .. ဟောင်တယ် ဆိုတာ

ရင်တံခါးကို

ဆွဲပွင့်ခြင်း . ရယ် . ပါ ...။

ရင်ထဲ

ပေါသွားတာပေါ့ ..

သခင် .. ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၆)

နင်ဟာ မလိုင်နဲ့နံပြားမှ
 ဟက်ဟက်ပက်ပက်စားချင်တယ်
 ဒါသမဝါယမခေတ် မဟုတ်တော့ဘူး
 အစာတုကိုဈေးကြီး ပေးဝယ်စားကြတဲ့ခေတ်
 ကျေးရွာဝါဒ ပြန်ဆိုတေးတွေလည်း ခေတ်မရှိ
 နင် ဟစ်ဟော့ကို
 အထစ်အငေါ့မရှိအောင်အူပါ
 နင့်ကို လူဖြစ်နိုင်ချေ နီးလာပြီဆိုတာ
 လူတွေက အဆန်းတစ်ကြယ်
 သတ်မှတ်ကြလိမ့်မယ် စင်သီယာ ။ ။

ရာဇဝင်

စင်သီယာ (၆)

ဒါ ..

သမဝါယမခေတ် .. မဟုတ်တော့ဘူး။

ဟုတ်ပ .. သခင်

ပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီ ... လေ။

(ကျေးရွာဝါဒ ပြန်ဆိုတေးတွေလည်း

ခေတ် .. မရှိ)

စင်သီယာ

ဝမ်းနည်းတယ် .. သခင်

အလင်္ကာ ...

ယဉ်ကျေးမှု တွေ ထုဆစ်ထားတဲ့ ..

ဝိတနက်သန် .. ဝိဟန်ကွယ်ပျောက်

“ဟစ်ဟော့” နဲ့ ထိုးဟစ် ..

“မတော်တဲ့ ဖိနပ်

ဝတ်ထား .. သလို”

အလွမ်းသင့်တေးသွား

ဘဝထဲက

ဘဝ သံသရာ မှာ

မလိုင်နဲ့ နံပြားကို

ဟက်ဟက် ပက်ပက်

မစားချင်တော့ပါဘူး

သခင်ရယ်။

စင်သီယာ (၇)

ကြေးစည်သံကြားတိုင်း
ဆွဲဆွဲ ငင်ငင် သူဟာ အူတယ်

အဝေးခရီးက ငါ့ညီလင်မယား ပြန်လာရင်
အားပါးတရ ခုန်ပေါက်မြူးတူး
အသံသေး အသံကြောင်နဲ့ အူမြူးပြီး
နမ်းရှုပ်နှုတ်ဆက်

ဒါတွေဟာ အမှတ်တပဲ့ မဟုတ်ခဲ့ဘူး
နင်ဟာ ကျန်းမာရေး ဆေးစစ်ချက်စာအုပ်နဲ့
ခွေး အခွင့်ထူးခံ
ခွေးမလေးလည်း ဖြစ်ခဲ့တယ် ။ ။

ရာဇိဝင်

စင်သီယာ (၇)

(ခွေး အခွင့်ထူးခံ

ခွေးမလေးတဲ့လား .. သခင် ...)

ကြေးစည်သံကြားတိုင်း

စင်သီယာ ... ရင်ထဲလှုပ်ခတ်

သံသရာထဲက

အမျိုး ... အဆွေတွေကို

သတိရ ... လွမ်းဆွတ်

လှိုက်လှဲစွာ သာဓု ခေါ်ဆိုမိပါ ရဲ့ ...။

သခင် ညီ လင်မယား

ပြန်လာရင် ...

စင်သီယာ .. ဟာ

မိတ္တူလ ငိုကာ

ကြေခဲ့ပါတယ် ... သခင် ...။

အိဒါကပဲ ...

စင်သီယာ ... ဆိုတဲ့

'ခွေး' တစ်ယောက်ရဲ့

ဆင်ဖိုနီ .. တေး တစ်စ ...

"တစ်ဘဝ ..က

'လူမ' လေး"

စင်သီယာ ..ပါ .. သခင် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၈)

ငါမှာပေးနိုင်တာဆိုလို့
 ဒါပဲရှိပါရဲ့
 အဲဒီနာမည်မှာ
 နင် သာယာနေတာမြင်လိုက်ရ
 သမီး စင်သီယာ ခေါ်လိုက်တာနဲ့
 အဖြီးနန့် ပြုံးပြ
 နင့် ကျေနပ်မှုလားကွယ်
 ဘဝတစ်ခါမှာ တစ်ကွေ့ဆုံခဲ့ကြ
 နင်

ဆေး

မ

ထိုး

ရ

သေး

ဘူး

စင်သီယာ

အဲသလိုပါပဲ
 ငါ့ခွေးဖြူမလေးရယ်
 နင်နေထိုင်နေတဲ့ တိုင်းပြည်ဟာလည်း
 ဆေး မ တိုး သေး ပါ ဘူး ကွယ် ။ ။

ရာဇိဝေင်

စင်သီယာ (၈)

(သမီး စင်သီယာ

ခေါ်လိုက်တာနဲ့ အပြီးနန့် ပြုံးပြုံး ...)

ဟုတ်ပါတယ် .. သခင်

အဲဒါ ... သခင်နဲ့ စင်သီယာရဲ့

ယဉ်ကျေးမှု ...

မှတ်ပုံတင် တွင်

တင် သော ကမ္ဘည်း: ...

ဆို .. သခင် ...

စင်သီယာ ..ဆိုတာ

ဖြူစင်ခြင်း လမင်း ငယ် ပါ ..

စင် .. ဆိုတာ စင်ကြယ်ခြင်း

သီ .. ဆိုတာ အနာဂတ်ကို ဖွဲ့သီခြင်း

အကျွန်ုပ်အပေါ် ချစ်ခြင်း

အကျွန်ုပ်ရဲ့ ..သစ္စာတည်ခြင်းမှာ

ကမ္ဘာကြီး

မဖြစ်မနေ .. ငြိမ်းချမ်းသာယာပါစေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၉)

ငါရိုက်တဲ့အခါ ရိုက်မယ်
 ဆူပူကြိမ်းမောင်းတဲ့အခါ ဆူပူမယ်
 နင် အမြီးကုတ် ကြောက်ဟန်ပြ
 ရိုရိုကျိုးကျိုး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
 ငါက လူအဖြစ် လူအလုပ်နဲ့
 နင့်အလုပ်တွေကို ဝင်ဝင်ပြီးရှုပ်မိကောင်း
 ရှုပ်မိပါလိမ့်မယ်
 နင်နားမလည်တဲ့ ဘာသာတွေကိုသင်လို့
 ခွေးဇာတ်ခင်းမယ့်အလုပ်မှာ
 ငါက အာဏာနဲ့အုပ်ချုပ်
 စည်းမလုံတဲ့ ခြံမှာ ခြံခွန်မယ့်နင့်ကို
 ကြိုးနဲ့တုပ်ဖို့ လုပ်ခဲ့မိတယ်
 ဟေ့... စင်သီယာ
 မဆိုင်တာတွေ လုပ်နေကြတဲ့ခေတ်ထဲ
 တရားတာ မတရားတာ အသာထား
 ငါ့ အကျင့်ပါလာတဲ့တရားမှာ
 မတရားခြင်းဟာ အဆန်းမဟုတ်
 နင့်ချစ်ခြင်းတရားအတွက်
 ငါ့ဥပဒေထံ လာလာမရွက်ဖက်နဲ့
 နင် ဆေးမထိုးရသေးဘူး စင်သီယာ ။ ။

ရာဇိဝင်

စင်သီယာ (၉)

လူ့အလုပ် ... လူ့လုပ်ရယ်လို့
မပြောရက်ခဲ့ပါ
စင်သီယာ ..ရဲ့
ချစ်သခင် ...။

လူ့ယောင်ဆောင်မိတာ ကို က
ကိုယ့်ရဲ့ မဟာအမှား။

မဆိုင်တဲ့ အလုပ်တွေ
လုပ်နေကြတဲ့
ခေတ် ..မှာ
အလွမ်း တွေကို
ဆေးမထိုးလိုက်ပါနဲ့ .. သခင်။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၀)

ဘဝတိုတိုမှာ
ဒုက္ခကို လိုသလို အတိုးအလျှော့မလုပ်နဲ့
ရလာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်သံသရာထဲ
အပြီးဖြစ်ခဲ့ စင်သီယာ ...

ကြုံရာ ဆုံရာ ဘုံဘဝမှာ
ဒီကမ္ဘာမြေထဲ
နင်ဘယ်က လာပြီး
ဘယ်ကို သွားဦးမှာလဲ ...

ငါ့ကိုယ်ငါလည်း ဝေခွဲမရခဲ့
ငါတို့ရှေ့က သေခြင်းတရားတွေမှာ
အနာဂတ် အမြေက ဘာလဲ
ဒီဘဝကို ဆုတ်ဖြုတ်
ခုတ်ရာ

ရုရာ

လွဲနေတဲ့

ဘဝများစွာထဲ

ကိုယ့်အောင်စာရင်း ကိုယ်ကြည့်ရရမယ် ...။ ။

ရာဇိဝေင်

စင်သီယာ (၁၀)

သံသရာ ... အကြိုက်
 လူခိုက်လုပ်ခဲ့တဲ့ ...နေ့များ
 ဘယ် က လာ ...!
 ဘယ် ကို သွား ...
 သင်ခန်းစာ ..တွေလည်း
 အိဒီနေက
 ကျောင်းမတက်ခဲ့ဘူး: ...။

ရုံးစာရင်းမှာ
 နေ့သားကျသလို .. ဖြစ်ပေမယ့်
 ဘဝ အောင်စာရင်းလေးတော့
 ကြည့်သွားချင်သေးရဲ့ ...။

ဪ ..
 ‘စင်သီယာ’ ဆိုတဲ့
 “သံသရာ ကျွန် မ လေး”
 ရယ်ပါ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၁)

သေလိုက်ကြတာ သောက်သောက်လဲ
 မွေးလိုက်ကြတာ သောက်သောက်လဲ
 အသုဘကြေးစည်သံမှာ
 မသာတစ်ခေါက် ကျောင်းဆယ်ခေါက်တဲ့
 နင်အူလိုက်တဲ့ အခါပေါင်းမနည်း
 ဘဝ သံသရာ သီချင်းသံမှာ
 လူးလားခေါက်ပြန်
 ပိဂယက်တွေထဲ
 တစ်ခေါက်ပြီး
 တစ်ခါ ... တေဘုမ္မာ ...
 တေ ဘုမ္မာ " "

ရာဇ်စင်

စင်သီယာ (၁၁)

လာတုန်းကလည်း
 တစ်ယောက်တည်းနော်
 ပြန်သွားတော့လည်း တစ်ယောက်တည်း
 လမ်းတွေ့ဧည့်သည်
 အလွမ်း သံဝေဂ ယပ်တောင် ...။

အသံတွေ ကြားနေရတယ် ... သခင်
 ဖြစ် ...

ပျက် ...

ဖြစ် ...

ပျက် ... နဲ့

မပစ်ရက်

နှစ်မက်နေကြတဲ့

လောက ရှမ္မက်နွယ်

စင်သီယာ ...ဟာ

ခွံချစ်မလေး

စင်သီယာ ...ပါ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၂)

နလုံးသားတွေ ဖြူစင်သွားတဲ့အထိ
ငါတို့ ရေချိုးကြရအောင် စင်သီယာ...

ကိလေသာ တစ်ဆယ်သားမှာ
မစ္ဆရိယ တစ်ကျပ်သားလျော့လည်း
နည်းသလား ...

အကုသိုလ်ကို ဆပ်ပြာတိုက်
ကံငါးပါးဒုစရိုက်ကို
ရိုက်နက်လျှော်ဖွတ်ရတဲ့အခါရှိသလို
ကျင်လည်ရာ သံသရာထဲ
နင့်အမွှေးဖြူဖြူတွေ ကျွတ်မထွက်ဖို့
ဒွိုင်ယာနဲ့ ပွတ်သပ်အနွေးပေးရသလို
ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတည်နေသမျှတော့
အပူ အအေးလည်း မျှတရမယ်
အပုပ်ကောင် ရုပ်ဆောင်နေသမျှ
ငါတို့

ရေချိုးကြရဦးမယ်
စင်သီယာ ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၁၂)

"အဝတ်တွေ ညှစ်တဲ့အခါ
 အခါခါ ..လျှော်ဖွတ်ပေး
 ဒါမှသာ..
 ဖြူစင်ရနဲ့ .. သင်းပျံ့မယ်လေး ...။
 စိတ်ထားတွေ ညှစ်တဲ့အခါ
 အခါခါ ... လျှော်ဖွတ်ပေး
 ဝိပဿနာ နဲ့ လျှော်ပါမှ
 ဝင်းပမယ် ... လေး...။"

ကဗျာ .. အတွေးလေးက
 စင်သီယာ ရင် ကို
 နွေးမြစေတယ် .. သခင် ...။

ခန္ဓာငါးပါး
 ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးကို
 ဖွန့်လှူနိုင်ဖို့
 စင်သီယာ ..တို့
 အခါခါ .. ရေချိုးကြရဦးမယ် ...
 အခါခါ .. လျှော်ဖွတ်ကြရဦးမယ် ...။
 သံသရာ .. ထိက
 ချစ်သော ... သခင်ရေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၃)

မနက်

မနက်

အရပ်အမောင်း ကောင်းကောင်းနဲ့ ငနဲ
အိမ်ရှေ့မှာ ရစ်သီရစ်သစ်နဲ့
အလှစိုက်ပန်းအိုးလေးကို
သေးနဲ့ပန်းသွားခဲ့တယ်

ဒါကို ငါတို့ အတူတူ
သံဇကာကွက်တွေကြားက
ထိုင်ကြည့်ငေးမောခဲ့ကြ
ဒါ သူ့သဘာဝနဲ့သူ
လာပြီး "ဖွန်တာ" ဟ
နင်က ဒါတွေ ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ
စင်သီယာ ...

ဆောင်ကြား ဆောင်ကြားနဲ့
သူ့ကိုယ်သူ
လျှာကြီးနဲ့ ပြန်ပြန်လျက်ပြီး
ခွေးဟိတ် ခွေးဟန်
လာလာထုတ်တဲ့ကောင်ဆို ပိုဆိုး
အိမ်ပေါ်ထိ တက်လာပိုးတတ်တဲ့ကောင်
နင် ထိုးထိုးပြီးဟောင်နေတာ
ငါ ရယ်ရတယ်

ပိုးလို ပိုးမှန်းလည်းမသိ
 ကိုယ်ရည်သွေးတာကို
 နင်မှန်းတီးမှန်း ငါသိခဲ့ပြီ
 ရန်တွေ့သန့်
 ဟောင်မနေပါနဲ့ စင်သီယာ ...

ဟိုဘက်ရပ်ကွက်က
 ဆိုဇာနေတဲ့ ရုပ်နဲ့ကောင်
 အာပေတူး မောင်ကိုမှ
 နင်ရန်မလုပ်ဘဲ အမြီးနှံ့ရှင်ပြု
 သူ့အသိုင်းအဝိုင်းက နင့်ကို
 လူငယ်သဘာဝဆိုပြီး
 သက်ကြားဆိုစကား
 ဘေးတီးထားလေရောသလား

ခေတ်ကြီးကလည်း
 သွားပါစရာမလို
 ကားပါရင် ဆိုကေဆိုတဲ့ခေတ်
 နင်ရေတိမ်တိမ်မှာ
 မနစ်ပါစေနဲ့ စင်သီယာ ...။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၁၃)

(ခိုင်းကောင်း ကျောက်ပိ နေပါ တဲ့လား)

စင်သီယာ တို့

“လူငယ်သဘာဝ” ဆိုတဲ့
 ခေတ် အရောင်အသွေးမှာ
 သက်ငယ်မှဒိန်းမှုတွေ ..ထူပြော
 သက်ကြီးမှဒိန်းမှုကလည်း
 မီးလောင်ရာ လေပင့်

လူ့အခွင့်အရေး

ရေးရေးငယ်မျှ .. အလင်းတန်း

တရားမဲ့

လက်လွတ်စပယ် .. နှလုံးသားတွေ

“လူ ..ကုန်ကူး ...

အိ .. ဟုတ်ပေါင် ...

ခွေးကုန်ကူး မခံရစေနဲ့ ...”။

'ပယောဂ' များတဲ့ လူနေမှုမှာ
စင်သီယာ တို့
ကိုယ်ကျင့်တရား ဝင်းပရမယ်
ချစ်သော
သခင် ...။

ဒီရိုင်း

ဝင်သီယာ (၁၄)

ဒီနေ့
 နင့်ကို ချောင်ပိတ်ပြီး
 ရိုက်ချင်မိလောက်အောင်
 ကလေးကနေ့ချစ်ကောင်ကို
 အိမ်ပေါ်အထိ ခေါ်တင်လာခဲ့တယ်
 ငါ

လှဲတံနဲ့ ပစ်လိုက်တဲ့အခါ
 နင့်နေ့သားခမျာ
 ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုဘေးချ
 အပြီးကိုကုတ်
 တင်ပါးနဲ့ ဖနောင့် တစ်သားတည်းကျအောင်
 ထွက် ပြေး သွား ခဲ့

ကမ္ဘာစစ်မီးလောင်သလိုမျိုး
 ရည်းစားလက်မဲ့ဘဝမှာ
 ငါ့ကို ထိုးထိုးပြီး
 နှုတ်လှန်ဟောင်နေတာတယ် ...

ဒါ ဒုတိယကျူးကျော်စစ်
 နင့်ပါးကို ငါ့ဖိနပ်နဲ့
 ဖြတ်ရိုက်ပစ်ဖို့စပြီ ...

နင်ငိုပြီးတဲ့ တကိန် ကိန် အိသံမှာ
 အခုအချိန်အထိ ပြန်တွေ့ရင်
 ငါ အရမ်းဝမ်းနည်းခဲ့ရတယ်

လူလိုဆိုရင်
 လက်အုပ်ချီတောင်းပန်တယ်လို့ ပြောရမလား
 နင်ဟာ လက်နှစ်ဖက်ကို ပူးပြီး
 မတ်တတ်ရပ်
 ငါ့ရှေ့မှာ ပြာပြာသလဲ ခုန်ပေါက်ပြတယ်

အခုမှ တောင်းပန်မနေနဲ့ ...
 ငါ့ဒေါသကို နင်သိပြီးသား
 'ဟဲ့ စင်သီယာ' လို့
 အသံမာမာနဲ့ ငေါက်လိုက်တာနဲ့
 သဘောပေါက်
 နင်ဟာ ငါ့အမေထိုင်တတ်တဲ့
 ကုလားထိုင်အောက် ရောက်ပြီးသား
 အဲဒီနေ့က

နင့်ပါးကို သုံးချက်ဆင့်ရိုက်မိခဲ့တယ် စင်သီယာ
 နင် ထမင်းလည်းထွက်မစား
 ရေလည်းထွက်မသောက်
 ငါ လူသားမဆန်တဲ့ လုပ်ရပ်အတွက်
 နင်ဆန္ဒထုတ်ဖော်နေတာ တရားပါတယ် ...

တကယ့်တကယ်တမ်းတော့ ငါဟာ
 သတ္တဝါတစ်ကောင်အတွက်
 ချစ်ခြင်းမေတ္တာအဆင့်အတန်း
 ခွဲခြားဆက်ဆံနေတဲ့
 အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ ဆိုးမွေခံ
 အရိုးအရင်းကိုက်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်
 နင့်အကြည့်တွေကို
 ငါမြင်နေရတာပေါ့
 စင်သီယာ ။ ။

စင်သီယာ (၁၄)

အိဒီလက်နဲ့

မွေးညှင်း လွလွ

ပွင့် ပွတ်သပ်ပေးခဲ့ဖူးတယ် ...။

အိဒီလက်နဲ့

ရက်စက်တဲ့ကိစ္စ .. သိပြုခဲ့တယ် ...။

ပန်းတွေပွင့်တဲ့ ..သင့်လက်က

အလွမ်းတွေ ... မြေမချပါနဲ့ ...။

(အောင်လ ရဲ့ တေးတစ်စလို့

မှားတာရှိရင် .. တောင်းပန်ပါရဲ့ ...။)

ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့

ရင်ဖွဲ့ နှလုံးသား

အယောင်ဆောင်လောက ရဲ့

မိစ္ဆာအိပ်မက်ထဲ

စင်သီယာ ..ဆိုတဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်

နှမ်းလွင့်လွင့်

..ကြွမှာစိုး: ...။

တစ်လင်တစ်မယား .. စနစ်မှာ
 လင်မများစေချင်တဲ့ သခင်ဆန္ဒ
 တူတူတန်တန် ...ဖြစ်စေချင်မှန်း ...
 ဆိုးကောင်းရဖို့
 နာနာနက်ရသလိုမျိုး ..။

စင်သီယာ

နဖူးဆံစ .. မြေဝယ်ကျထိ
 ဝပ်တွား ..တောင်းပန်ပါရစေ ..။

"ငါဟာ

အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ ဆိုးမွေခံ
 အရိုးအရင်းကိုက် .. ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်" ... လို့
 ကိုယ့် ကိုယ် ..ကို
 ဒဏ်မခတ်လိုက်ပါနဲ့ .. သခင် ...။

သခင် .. ဟာ

ဟစ်တလာ .. မဟုတ်
 ဂဠုန်ဦးစော .. မဟုတ်
 ခရိနီ .. မဟုတ်
 IS စစ်သွေးကြွ .. မဟုတ်
 စင်သီယာ သခင်ဟာ
 ခေတ်ကို ထုဆစ်
 သမိုင်းကို ချစ်တဲ့
 အနာဂတ် ကဗျာဆရာတစ်ဦး . ရယ်ပါ ..။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၅)

အခုနင်

ဆပ်စလူးမထဘိ

ကုဏ္ဍိကြီး တစ်ခွဲသားနဲ့

ငါ့ရှေ့မှာ

ဆင်မယဉ်သာ

လျှောက်လို့

ငါ့လက်တွေကို

လျှာနဲ့လျှက်

ငါ့ခြေထောက်တွေကို

ခေါင်းနဲ့ဝှေ့

မလိပ်မိုး မလိမ္မာ အရွယ်မို့

အတွေ့ကို မရှောင်သာ

မိုက်လုံးကြီးမိပါရဲ့

အချိုးမျိုးနဲ့

ငါ့မှာလေ

နင်ထိုးတားတဲ့

ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ကြီးကိုလည်း

မယုံရရဲ့ ၊ ယုံရရဲ့

အလံ့ရှားပါမှ ပြရဲတဲ့မျက်လှည့်ပွဲလို

နင့်ကို ငါပြောပြရဦးမယ်

စင်သီယာ

သေနတ်သံတွေပြန်ကျနေတဲ့
 စားပွဲပေါ်က ဆွေးနွေးပွဲဟာ
 ဒီမြေ၊ ဒီရေအတွက်
 မီးစာတစ်ဖက် ရေမှုတ်တစ်ဖက်
 အပစ်အခတ်မှာ
 အပြတ်ခေတ်ရောက်သွားတဲ့
 ပြည်သူဘက်လောက်ရှိနေပြီလဲ
 လက်နက်တွေဘယ်လောက်ရှိရှိ
 အပစ်အခတ်တွေ ရပ်စဲဖို့ဆိုရင်
 ရဲတပ်သားလေးကို
 သေနတ်တွေ ကိုင်ထားကြသူချင်း
 ပုလိပ်လို့ မခေါ်ကြကြေး
 ဒီလောက်ဆိုရင်
 ရင်ကြားစေ့ရေးဆိုတာ
 အတော်ခရီးရောက်
 စင်သီယာရေ
 ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်
 သေ

နတ်
 တွေ
 မိုး
 ပေါ်
 ထောင်
 ဖောက်
 ဖို့တောင်
 မလိုတော့ပြီ ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၁၅)

သခင်ပြောတဲ့
 ငါနောက် နိုင်ငံတော် ..
 သေနတ်တွေ ပြန်ကျနေတဲ့ .. စားပွဲပေါ်
 မီးစာတစ်ဖက် ... ရေမှုတ်တစ်ဖက်နဲ့
 ငြိမ်းချမ်းရေး စာချုပ် ...
 စင်သီယာ .. ဝမ်းနည်းရပါတယ် ... သခင်ရယ် ...။

စစ်ဘေးရှောင်ပြည်သူ
 ပညာရေးတံခါး .. အပိတ်ခံ ကလေးငယ်များ
 သားတစ်ကွဲ .. မယားတစ်ကွဲ

စစ် ... လက်နက် ... လူသတ်ဝါဒ
 စင်သီယာ ရွံ့ချပါတယ် ...။

စင်သီယာတို့
 လောကသား နှစ်ဦး
 ပဋိပက္ခဖြစ်ရင်တောင်
 တစ်ဦးသာရင် ..
 တစ်ဦးနာမှာ .. ဓမ္မတာ ...။

စစ် ကို

မလိုလားပါ

စစ် ကို

မုန်းတယ်

သံလွင်ခက်ချီ

အသင် ..ချီးဖြူငှက်

ဝေဟင်ထက် ပျံ့ဝဲ

ငြိမ်းချမ်းပန်းတွေ ...

ကြ

ဖြန့်

ေဝ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၆)

ခေတ်ကကောင်းပြီး
လူတွေက မကောင်းတော့ဘူး စင်သီယာ

ငါနှင့်ကို
မေတ္တာတရားအကြောင်း ပြောပြရဦးမယ်
အခု နင်သောက်နေတဲ့ နွားနို့ဟာ
နွားသားပေါက်လေး
မစို့ရသေးရှာတဲ့ မနက်အဆာပြေပေါ့
(နို့စားနွားပကြီးက ဖြစ်လာတဲ့နို့မဟုတ်ဘူး)
နင်စာနာမိကောင်း မိပါလိမ့်မယ်

လူတွေက လူ့အဖြစ်မှာ
မေတ္တာတရားနည်းပါးလာပြီး
တိရစ္ဆာန်တွေက
ကိုယ်ချင်းစာတရား ပိုပိုလာ
ကြောင်မကြီးက
ကြွက်ပေါက်စလေးတွေကို နို့တိုက်ကျွေးလို့ ...

ဘာသာပေါင်းစုံက ဘုရားတွေ
လူသားတွေကို ရိုက်တော့မယ်တဲ့ စင်သီယာ
ဒါလူတစ်ချို့ရဲ့ ကျိုးကြောင်းပြစ်ကား
ဘုရားမှန်ရင် အလုံးစုံပယ်ဖြတ်တော်မူပြီးသား
နင် မေတ္တာပွားပါ စင်သီယာ ။ ။

ရာဇိဝင်

စင်သီယာ (၁၆)

မေတ္တာ ...
ကရုဏာ ...
မှဒိတာ ...
ဥပေက္ခာ ...
မြဟ္မစိုရ် ရုပ်ဝနိးမှာ ...

ရောဂတီရေ ...
 ငြိမ်းချမ်းစွာ ... စီးဆင်းပါစေ ...။

သံလွင်ရေ ...
 ငြိမ်းချမ်းစွာ ... စီးဆင်းပါစေ ...။

အိုဒါ
စင်သီယာရဲ့
အတ္တနောမတီ .. သစ္စာ
 မေတ္တာကြေးမုံပါ .. သခင် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၇)

လက်ကတုံးတောင်ဝေးတဲ့
 ကိုယ့်ဟန်ချက်မြဲမြဲစေဖို့
 လူတွေတီထွင် ကိုင်စွဲခဲ့ကြတယ်
 အခု နင့်ရှေ့မှာ
 တုံးလုံးလဲကျနေတဲ့အရာ
 လက်ကတုံးတောင်ဝေးပါ စင်သီယာ ...

မြဲမြဲသွားသူတွေ လွှတ်ချထားခဲ့တာ မြင်လား
 လူတွေကပဲ နင်းပြီး ကန်ကျောက်သွားခဲ့
 မြေကြီးပေါ်က မသတိစရာ အဖြစ်နဲ့လေ ...

ခွေးကတုံးတောင်ဝေးမှ မရှိဘဲ
 'အဆန်းတစ်ကျယ်ကြီးပါလား' နင်အံ့ဩမယ်
 လူဆိုတဲ့ သတ္တဝါ အသိကြွယ်သလောက်
 အသိခေါက်ခက် အဝင်ကနက်
 တစ်ခါတစ်ရံ နင်တို့လောက်
 အသိတရားမရှိ
 သေတွင်းမှန်းသိလည်း
 ဆက်တူးပြီး မိုက်တယ်
 ပခုံးနစ်ဖက်ကြား ခေါင်းပေါက်ပြီး
 လူအဖြစ် အသက်သာကြီးလာခဲ့ပြီး ...
 တစ်ခါ တစ်ခါ နင့်အမြီးကျည့်တောက်စွပ်ရသလို
 တွင်းဖြောင့်မဝင်ဘဲ
 ချော်လဲရာ ရောထိုင်ရဲကြတယ်။ ။

ရာမိုးဝင်

စင်သီယာ (၁၇)

ကာလ ပျက်
 သစ္စာ ပျက် ... မှာ
 သီးပွင့်ဝေဆာဖို့ဆိုတာ ...
 အဝေးလွင့် တောင်ငှေး ... ပမာ ...။

ခွေးဖြီးကောက် ... ကျည်တောက်စွပ်
 တွင်းဝင်ဖြောင့်စေဖို့
 အဖြီးကောက်ကို
 ခေတ်အလှဆိုင်မှာ
 ဖြောင့်ပေးပါ ... သခင် ...။

အဖြည့်ခံ ...
 အပယ်ခံ ...
 တောင်ငှေးလေးတွေ
 မဆုံးသော ... လမ်းမကြီး .. ပေါ်မှာ ...

မဟာ ..လူသားတွေကလည်း
 “နှော်လဲရောထိုင်” အဖြစ်နဲ့
 တွင်းနက်ကြီးကို
 ဆက်တူးနေဆဲပါ ... သခင်ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၈)

အိမ်ရှေ့မှာ
 ဆူညံနေတာပဲ
 ငါမတွေ့ချင်တဲ့
 ဧည့်သည်ရဲ့
 အမေးအစမ်း
 ထူထဲသံတွေက
 နင်နဲ့တင်
 ပြီးသွားရမှာ
 စင်သီယာ ...
 အိမ်နောက်ဖေးအထိ ဝင်လာတာတော့
 ငါစိတ်တိုရတယ်
 မျက်နှာနဲ့ ပါးစပ် အဟပ်မတည့်
 ဟန်လုပ်ဆက်ဆံရတဲ့အဖြစ်ကို
 ငါမုန်းတယ်
 ပြီးတော့မှ
 တွေ့မယ်
 စင်သီယာ ...

လူလာရင်

ဝါးလုံးထိုး ဟောင်တတ်တဲ့ပါးစပ်
နှင့်ရဲ့နှုတ်သီးဆိုတဲ့နေရာကို
တိပ်နဲ့ကပ်ပြီး
နှင့်အမြီးကိုဖြတ်
လူတွေရဲ့မျက်လုံးကိုလည်း
တိပ်နဲ့ပတ်ပုံးကွယ်
နှင့်ကို လင်ပေးစားမှဖြစ်တော့မယ်
ပြီးတော့မှ

တည်ငြိမ်တတ်အောင် သင်ကြားရမယ်

ဆုပူမှုတွေဟာ

အလုပ်တွေလည်းရပ်

ထမင်းပါငတ်သွားတတ်တယ်။

ကိုယ့်ပြည် ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်အခြေအနေမှာ

ဝါးလုံးခေါင်းထဲ

တစ်ကိုယ်ရည်စာ

'လ' မသာပါနဲ့ စင်သီယာ ...။ ။

ရာဇိးဇင်

စင်သီယာ (၁၈)

ဝါးလုံးခေါင်းထံ

တစ်ကိုယ်ရည်စာ

'လ' မသာပါနဲ့ .. တဲ့လား .. သခင်ရယ် ...။

အတ္တမီးအိမ်နဲ့

ကိုယ့်အနာဂတ် ထွန်းပဖို့

မကြိုးစားခဲ့ပါဘူး ...။

တစ်ကိုယ်ရည်စာ

လင်းပမူဟာလည်း

ချိနဲ့နဲ့ရယ် ...

'ည' တွေဟာ

'ည' အတိုင်း။

အိမ်ရှေ့က 'ညွှန်သည်'

"အိမ်" သာလို လာတဲ့ ညွှန်သည်လား ...

"ညွှန်" မျှော်လို လာတဲ့ ညွှန်သည်လား ...

သေချာတာ တစ်ခုက

" 'အိမ်သည်' ကို 'ညွှန်' မတော်ကားရ "

အဲဒါ .. စင်သီယာ တို့ထက်

ပိုရှေးကျတဲ့

"ဓမ္မစစ် ဒေသနာ" ...။

စင်သီယာ ..ဟာ

သံသရာမှာ

"လူ" ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့ရင်

'လူ' ပီသတဲ့

စင်သီယာ .. ဖြစ်ပါရစေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၁၉)

ငါပြောပါတယ်
 ပြောပြောပြီး မေ့တတ်တဲ့အထဲမှာ
 နင်ဟာ ထိပ်ဆုံးက
 ကြည့်စမ်း
 အနေအထိုင်မတတ်
 လူတွေလို မတ်တပ်ရပ်
 လမ်းလျှောက်ဖို့ လုပ်နေပြန်ပြီ
 ခွေးနေရာ ခွေး
 လူနေရာ လူ
 မတူချင်စမ်းနဲ့။
 အခုတလော လူတွေ ခွေးဇာတ်ခင်းပြီး
 ခွေးကို ပြဿနာရှာ
 'ခွေးငတ်နဲ့ ဒီနပ်ပြတ်' ခေါင်းစဉ်ဖြင့်
 ခွေးထက်မိုက်ဖို့ အကိုက်ကျင့်နေကြပြီ
 'ဒီမယ် ...ဟဲ့ ...'
 စင်သီယာ ...

ငါကြည့်မရတဲ့အထဲမှာ
 ခြေဖျားထောက်ပြီး
 လမ်းလျှောက်တာလည်းပါတယ် ...
 နင်ဇာတ်မာန် နင်ထိန်း
 ဘဝ မမြင့်သေးခင်
 ဘဝင် မမြင့်ချင်စမ်းနဲ့
 လူပြောများတဲ့
 ခွေးကျ ဝက်ကျဆိုတာ
 ခြေဖျားထောက်ပြီး
 လမ်းလျှောက်ရာက စတယ် ။ ။

စင်သီယာ (၁၉)

ခွေးကျ ဝက်ကျ ... ဆိုတာ
ခြေဖျားထောက်ပြီး လမ်းလျှောက်ရာက .. စတယ် ...။

'ဘဝ' ကို 'ဘဝင်' နဲ့
မစခဲ့ပါ ... သခင်
"ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြဲ" ဆိုတဲ့ စကားရပ်
အဘိဓာန် ထဲမှာ ...
ဖုန် အထပ်ထပ်..နဲ့ ...။

ခွေးဇာတ်ခင်းတို့လူ
အောင်လံထူပါစေ ... သခင်ရယ် ..
သံသရာ ...မကြောက်မှတော့
ငရဲကလာသူ
ပြာပူ ... မကြောက်သလို ...ပ ...။

'ဘုရား သခင် ..
ခေတ်ကို ဆုံးမပေးတော်မူပါ .."
ဇာတ်ဓာန် .. မပျက်မယ့်
သခင်ရဲ့ စင်သီယာ ...
မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၀)

မကြာခင်

မိုးသံ လေသံ ကြားရတော့မယ်

မျက်ဝန်းမှာ

အလွမ်းတွေညှို့တက်ပြီး

နင်ဟာ ဆောင်းလို့မရတဲ့ထီးကို

ဖျက်လို ဖျက်ဆီး ကုတ်ဖဲ့

လူမလေး ခွေးမခန့်နဲ့ လွမ်းတဲ့စတိုင်ထုတ်မယ်

မစားရတဲ့အမဲ

လူကျင့်လူကြံ အတုခိုးပြီး သံနဲ့ပက်

လူတွေရဲ့အကျင့်

နှင့်ဆီမကူးစက်ပါစေနဲ့ စင်သီယာ

အလွမ်းဆိုတာ

လွမ်းချင်စရာဖြစ်အောင် အူတတ်ရုံနဲ့

လွမ်းပြလိုမရဘူး

မျက်ရည်စက်လက် ထွက်ကျတဲ့အထိ

နလုံးအိမ်ကို ထိရ

အလွမ်းဟာ အလွမ်းလို လွမ်းစရာပီသမှ

မိုးသံ လေသံမှာ

လွမ်းလို့ရတယ် စင်သီယာ ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၂၀)

“ခွေးပါးစပ်က .. နတ်စကားထွက်တယ်” လို့
 မထင်စေချင်ပါ ... သခင် ...။
 “တိမ်မင်ဒိုးကို အရောင်တွေ ... ဆိုး
 မိုးမင်းစစ်သည် လာတော့မည် .. လေ” ...။

‘လူ’ မလေး ခွေးမခန့် .. စတိုင်နဲ့
 အလွမ်းဇာတ်ရုပ်
 ဇာတ်ခဲပေါ် တက်လုပ်
 မျက်ရည် တုတ်တုတ်ကျမယ် ... မထင်ပါ .. သခင် ...။

အမဲ နဲ့ သဲ
 ရောထွေးယှက်ထုပ်
 လူမစင်ထုပ်တွေကို
 စင်သီယာ ...ရင်ထဲက
 ဆွဲထုတ်ခဲ့တာ ..ကြာပြီကော ...။

အလွမ်းစစ်စစ်နဲ့
 ချစ်ခြင်းသင်္ကေတ .. စန္ဒရား သံ
 မိုးသံ လေသံ ကြားမှာ
 ကြားပါရစေ .. သခင် ...။

‘အလွမ်း’ ကို လွမ်း ရင်း
 ပန်းခင်းထဲမှာ
 ကြယ်ကြွေတွေလေ
 ဝေစည်ပြုံးပြက်
 မြေထက်ပွင့်သော
 ကြယ်ပန်းလေးတွေ
 လွမ်း မ ပြေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၁)

လ

ရေး

ထင်

ထင်

ည

မှာ

ငါ က ဗျာ တစ် ပုဒ် ရွတ် ရင်း
 ရေး နေ မိ တယ်
 ကလေးသူငယ်တွေကို အသံတိတ်အမြစ်တွယ်
 ကုတ်ဖဲ့နေတဲ့
 ပိုးမွှားသတ်လက်နက်တွေကို
 ဒီကဗျာရွတ်သံတွေနဲ့
 ဝယ်ယူနိုင်ဖို့အတွက်
 ငါ့ဆင်းရဲတွင်းထဲက
 ခပ်ထုတ်ယူလိုက်နိုင်တဲ့
 အသက်ဓာတ်ပါပဲ
 စင်သီယာ ...

ငါတို့ကလေးသူငယ်တွေ ကျန်းမာပါစေ
 ငါတို့ကမ္ဘာမြေ ငြိမ်းချမ်းပါစေ
 သူတို့ အေးချမ်းစွာအိပ်စက်
 မနက်ဖြန်မနက် ကျောင်းပြန်တက်မယ်ဆိုတဲ့
 အိပ်မက်နဲ့
 အသက်ဆက်ရှင်သန်ကြပါစေ ...

ငါ

က

ဗျာ

ရွတ်

သံ

တွေမှာ ...

နှင်မီးကုန်ယမ်းကုန် ဟောင်လိုက်စမ်းပါ
ခွေးဟောင်သံကြားလေတိုင်း
ထကြည့်ပြီး အိပ်ရေးပျက်ခံစမ်းပါရစေ

ကလေးတွေအတွက်

မသေဆေးကို

ကဗျာတွေရေးပြီး ကယ်တင်နိုင်ဖို့ ။ ။

ရာမိုးဇင်

စင်သီယာ (၂၁)

(ကလေးတွေအတွက်
မသေဆေး ..ကို
ကဗျာတွေ ရေး ပြီး
ကယ် တင် နိုင် ဖို့ ...)

ကဗျာ နဲ့ လူသတ်လက်နက်
ချိန်စက်မလှယ်
အနာဂတ်ကမ္ဘာ ... အသက်ရှည်စေချင်တဲ့
စင်သီယာ သခင်ရယ် ...။

နေသင့် ပန်းကလေးတွေ
ကြွေလွင့် စခန်းဝေးနေ
သည်မြေ .. သည်ရေမှာ
သံသယ .. ဖွေနှောက်
ရေကြည် .. နောက် ဒဲ့
အရိုင်း ကျည်ဆန်အောက်
ဒူးထောက် ခစား
စင်သီယာတို့ ဘဝနဲ့
မခြားတော့တဲ့
လူသား ကမ္ဘာ ...။

“သစ္စာ ... မေတ္တာ” ... ဆိုတာ
“ရွှေမန်းသဘင် ..ပေါ့ကွ” လို့
ပြောနေရတဲ့ ..ခေတ်...။

ဆို ...

ဟိုး ... ဝင်ဒါမီယာ အောက်ချိုင့်
(စင်သီယာတို့နဲ့ ဘဝ မခြား)
ခွေးစားကုန်း ရပ်ဝန်းမှာ
မေတ္တာမိုး ခေါင်နေလေရဲ့ ...။

တစ်ကြောင်း တစ်ပါး
ပညာရေးတွေ
တစ်ဆုပ် တစ်ခဲ
ဝမ်း ရေး ခက်ခဲ
နက်ဖြန် .. မနက်
ကျောင်းတက်ချင်တာပေါ့ ... သခင် ...။
“မင်္ဂလာပါ” ဆိုတဲ့တေး
သံဖြိုင် သီကြွေးချင်တာပေါ့ ... သခင် ...။

ချစ်သော ... သခင်
ကဗျာဩသဝ .. အာဟာရဆေးနဲ့
ကန္တာကြီးရဲ့ အနာတရများကို
ဆေးကြောပေးပါ .. သခင်ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၂)

သံသရာဝင်ကြွေးတွေနဲ့
 လောင်ကျွမ်းနေတဲ့အလွမ်းဟာ
 သိပ်ပြီး ခမ်းနားလွန်းလှချေရဲ့
 နင့်အမြီးကို သိပ်မခါရမ်းပါနဲ့ စင်သီယာ ...

အခုတလော
 နင် တစ်ခုခု ပြောချင်နေပုံပဲ
 ခွေးနေရာမရ ဖုန်ထလွန်းလှတယ်

သက်ရှိသက်မဲ့
 ခြင်္သေ့ ခြင်္သေ့ ဟူသမျှ
 နာမ်ဟု ဆိုပါလျှင်
 နာမ်ရဲ့အစားသုံးသောပုဒ်ကို
 နာမ်စားလို့ခေါ်တယ်

သမိုင်းရဲ့ စာမျက်နှာတွေမှာ
 ကျွန်ုပ်တို့ရာ အဆစ်မပါချင်စမ်းပါနဲ့ စင်သီယာ
 ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာ၊ ဝိဘတ်မှာ
 သံသရာ ဝင်ကြွေးတွေ ရှိနေသမျှ
 ဒီဘဝမှာ အကြေဆပ်ခဲ့
 နောက်ပြန်မလှည့်ပါနဲ့ကွယ် ။ ။

စင်သီယာ (၂၂)

ဝင့်ကြွေး
 သံသရာ ဝင့်ကြွေး
 သမိုင်းရဲ့ စာမျက်နှာမှာ
 စင်သီယာ ..ဟာ
 သံသရာ - အကျယ်ချုပ်နဲ့
 အလွမ်းနီကာ ..ဖွင့်
 သခင် ရင်မှာ
 ဖူးသစ် .. ရာဇဝင်။

နလုံးထဲက 'သွေး'
 သွေးထဲက 'သစ္စာ'
 သစ္စာတရားရဲ့ ဘာသာစကား
 ပြောကြားသူဟာ
 သမိုင်း ..ပါ ပဲ။

ဝင့် ကြွေး များ
 ကြွေး ..စေ
 ပြေ ..စေ
 သမိုင်း တစ္ဆေ
 မခြောက်ပါစေ နဲ့။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၃)

ငါခရီးတစ်ထောက်အပြန်မှာ
 နင် ဘာသိဘာသာနဲ့
 နေထိုင်မကောင်းပြန်ဘူးလား စင်သီယာ
 နာသီးဖျားတွေ သွေခြောက်
 အပွေးတွေ ကျွတ်ကျ
 ငါ့ကို နင်ခေါင်းနဲ့ လာလာပွတ်နေတာ
 ဘာတွေများ ပြောပြချင်နေတာလဲ
 အမူအယာဟာ
 မျက်ကလဲဆန်ပျာ
 မထိတ်သာ မလန့်သာ
 အဆန်းတကြယ်နဲ့
 အစားလည်း ဟုတ်ဟုတ်မှန်မှန်မစားဘဲ
 ခဏ ခဏ ပျိုအန်နေတာ
 နင် လေနာ ထပြန်ပြီထင်ရဲ့
 ရော ... ဒီမှာ ထန်းလျှက်ခဲတွေလာစားလှည့်
 ဗမာချောကလက်ဟာ လေကြေစေတယ်
 ဒါမှမဟုတ်
 နားထဲကို သံပုရာရည်ညှစ်ထည့်ရလိမ့်မယ်
 မစားသင့်တဲ့အစာ
 နင် အစားမှားခဲ့လေရော စင်သီယာ ။ ။

ရာဇိဝေင်

စင်သီယာ (၂၃)

ကံ .. စိတ် .. ဥတု ... အာဟာရ

မျှတဖို့ .. လိုတယ် ...။

အစိုးမရတဲ့ .. ရာသီ

အယ်နီညို ...

လာနီညာ ...

မာရသာ ..

နာမ .. အမျိုးမျိုးနဲ့

လောကမံ ထိုးစစ် .. ဆင်နေပေါ့ ...။

ဥတုသပ္ပာယ် .. မမျှခဲ့ရင်

အတိမ်းအစောင်း လမ်းကြောင်းသွေဖယ်

ကမ္ဘာမြေ .. ဖျားနာမယ် ...။

သခင်ရဲ့ ကြင်နာမှုမှာ

နာကျင်ခြင်း စကားလုံးတွေ

ဆွံ့အ .. ကုန်တယ် ...။

ရေငုံ နှုတ်ပိတ် ဘဝမှာ ...

ကံစေစားရာ ... နာခံရုံမှတစ်ပါး ...

စင်သီယာ

တစ်ကိုယ်ကြား တီးတိုးရေရွတ်မိတယ် ...

ဘဝ တွေ ရဲ့ ဥတုသပ္ပာယ်

ညှိမျှပါစေလို့ ...။

ဒီရင်း

စင်သီယာ (၂၄)

ဘာသာပြန်ရ ခက်တဲ့အထဲမှာ
ခေတ်စကားကလည်း ပါလေရဲ့

ငါတို့နိုင်ငံတော်ထဲ
'ကျွန်အလုပ်ပေါ်တယ်' တဲ့
အခုတစ်လော ရေလဲသုံးစွဲနေတာ
ကျွန်စုပ်တဲ့ သရက်စေ့လို့
မပြောင် မရောင် အမွဲသား နင်းပြားတွေများရဲ့
စင်သီယာရေ ...

'ကျွန်တော် ရာမိုးဝင်း ခေတ်ကြေးမုံပြင်
သတင်းဌာနက' ဆိုပြီး
နင့်ကို အင်တာဗျူးရဦးမယ် ...

ငါ့မှာလည်း
နင့်ကိုလိုက် နင်ကရှောင်ပြေး
ကဗျာတွေလည်း မရေးဖြစ်တာကြာပြီ ...

ပင်လုံဆိုတာ ဆေးပေါ့လိပ်လို့တောင်မှ နင်မသိ
အမျိုးချစ်ဖို့နဲ့ အမျိုးမချစ်ဖို့ဆိုတာလည်း
ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်နဲ့ ဖိုးချစ်လည်း နင်ကမသိ
တာဝန် နဲ့ သာဝန်
ပိုင်ဘီအက်စ် နဲ့ အေအိုင်ဒီအက်စ်
ဓမ္မ နဲ့ အဓမ္မ
ဘူးလက် နဲ့ အရူးလက်လည်းမသိ

ထမင်းကြွင်း ဟင်းကျန်စား
 အရိုးအရင်းကိုက်ဖို့လောက်အသိနဲ့
 ငါ့ အင်တာဗျူးကို
 နင်ဘယ်လိုဖြေမလဲ စင်သီယာ ...

လူဘုံနန်းဝါဆိုတာ
 ခွေးတိုးပေါက်က ဝင်လာလို့မရဘူး
 ကိုယ့်သမိုင်း ကိုယ်တူးဆွ ဖော်ပြရမှ
 လိပ်ပြာလှမယ် စင်သီယာ ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၂၄)

သခင်မျိုးဟေ့ ... ဒို့ဗမာ
 သမိုင်းထဲမှာ အိပ်မောကျနေပြီ
 အဖိုးရေ ...
 အဖိုးပိုင်းက သခင်ဇာတ်သွင်းတယ် ...
 စင်သီယာတို့က ကျွန်ဇာတ်ခင်းတယ် ...

တကယ်တော့
 "မင်းကြီးတာက ထွက်တဲ့
 ရွှေသမင် တွေပါ .."
 စင်သီယာ့ ... သခင်ရယ် ...။

"ကျွန် အလုပ်ပေါတယ်" ဆိုတဲ့
 ခေတ်စကားလုံးအောက်မှာ
 လုပ်အား အရင်းအမြစ်တွေ .. ပြုန်းတီး
 "လူ့အခွင့်အရေး" ဆိုတာ
 "ရွှေကျောင်းပြောင်ပြောင်
 ဝမ်းခေါင်ခေါင်" .. ပမာ ...။

လူ့ဘုံနန်းဝါ .. ဆိုတာ
 ခွေးတိုးပေါက်က ... ဝင်မရမှန်း
 စင်သီယာ သိတာပေါ့ ... သခင်
 'ခွေး' နေရာ 'ခွေး' ဆိုရိုးလည်း ရှိတယ်လေ ...။

စင်သီယာ

အတောင်းတဆုံး ဆန္ဒ က
 "ခေတ်" က
 "ခေတ်" ကို
 အင်တာဗျူးပေးပါ ... သ ခင် ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၅)

မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်
 သတိရှိတော်မူကြပါ
 အသိပေးနှိုးဆော် အကျိုးမျှော်လို့
 တစ်နေ့ တစ်မျိုးမရိုးစေတဲ့
 ချို့ဟစ်တဲ့လော်သံ
 နင်အူသံ/ဟောင်သံတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေး
 တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ရတက်မအေးရ
 ငါတိုင်း ငါလူတွေ
 ဒီလောက်စုတ်ပဲ့ရလေရှောလား
 နင် နားငြီးသွားပြီလား စင်သီယာ ...

လူအဖြစ်မှာ ခွေးနေရာမရ
 ကိုယ့်အကျိုးစီးပွား မထိလေသမျှ
 ဥပဒေ မစိုးမိုးတာ သတိမရခဲ့ကြ
 ပညာတတ်ဘွဲ့ရဆိုပြီး
 ဦးနှောက်မှဒိမ်းကျင်ခံဘဝကို သာယာကြ
 လွတ်လပ်ရေး ယူပေးခဲ့သူကြီးနဲ့
 သူသမီးရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးခရီးကိုလည်း
 အဆဲအဆိုနှုတ်ပရမ်းနဲ့
 အောက်တန်းစားအဆန်ဆုံး ဖော်ကားခဲ့ကြ

အောက်မှိုင်းနဲ့တက်တဲ့ ပီးပုံးပျံလို
 သူတို့ ဝစီကံ သူတို့ထံပြန်လွန်လူး
 မနာလို ဝန်တိုစိတ်နဲ့ အရှူးထကြ
 ခွေးရှူးတစ်ကောင် ဇာတ်သိမ်းမလှသလို
 အပူလုံးတကြွကြွတွေ မြင်နေရတာ
 ငါယူကျုံးမရဖြစ်ခဲ့ရတယ် စင်သီယာ ...

စုတ်ပြတ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ
 စုတ်ပဲ့နေတဲ့ လူတွေက
 အောက်ကလီ တအာအာနဲ့ အာနေခဲ့ကြ

ဒီမှာ ငါ့သမီးလေး စင်သီယာ
 လူဆိုတာ
 ကိုယ့်ထံမှ ကိုယ့်ဝေဒနာ
 ကိုယ်ချင်းစာသယောင်ယောင်နဲ့
 ထွန်ထွန်လူး နာတတ်တဲ့သတ္တဝါ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၂၅)

“လူ့အဖြစ်မှာ ခွေးနေရာမရ
 ကိုယ့် အကျိုးစီးပွား မထိသမျှ
 ဥပဒေ မစိုးမိုးတာ သတိမရ ..” တဲ့
 ခွေး ကတက် ..က စင်သီယာ
 ပြောပါရစေ ... သခင် ..။

ရှေ့နေကြီးရဲ့ ဖိနှပ်တစ်ဖက်ဟာ
 တရားဥပဒေစိုးမိုးမှု မှန်ဦးကို
 ကြိုဆိုခြင်းပါပဲ ...။

“ပညာတတ် ...ဘွဲ့ရပြီး
 ဦးနှောက် မုဒိန်းကျင့်ခဲဘဝ” နဲ့
 ဟုတ်ပ .. သခင်
 အဲဒီ ... ဝိုင်းရပ်စ် ..ဟာ
 ခေတ်ကို ကိုက်ဖြတ်
 စနစ်ကို ကိုက်ဖြတ်
 တိုင်းပြည်ကို နှုတ်ခွဲစေ ရဲ့။

“စုတ်ပြတ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ
 စုတ်ပဲ့နေတဲ့ လူတွေ
 အောက်ကလီ ... တစ်အာအာ ”...
 သေချာတာပ .. သခင်ရယ် ..

ဟိုး .. တလောက ..
 မရိတ်ငြိမ်း ငနုတွက်ခ တစ်သောင်းနဲ့
 ဘုမသိ ... ဘမသိ သွားလိုက်ကြတာ ..
 ဆရာကြီး မင်းသိခံ ... ရဲ့ ..
 “ဘာဘာ .. ဘာမှ မသိဘူး” ...တွေ
 ဖြစ်ကုန်ကြသတဲ့ ...
 အောက်တန်းကျပုံများဖြင့်
 ‘ငရဲ’ ကကို မတက်တော့ဘူး .. သခင်ရေ ...။

တစ်ခါတလေ ..
 စင်သီယာ ...
 ဉာဏ်တစ်ထွာ .. တစ်မှိုက်နဲ့
 စဉ်းစားကြည့်တယ် ...။

လူတွေရဲ့ လုပ်ရပ်
 ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ယွင်းလာရင်
 ဘာမဆိုင် ... ဉာမဆိုင်
 ခွေး ကျင့် , ခွေး ကြံ ..ကြံတယ်လို့ ...သမုတ်ကြ ..

စင်သီယာ

ရင်ထဲ

ဘဝင် ... မလန်းဘူး ... သခင်ရယ် ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၆)

ကြီးမြတ်မှုတစ်ခုတလေရဖို့
 တော်ရုံရိုးသားလို့မရဘူး စင်သီယာ
 မီးစပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်နဲ့
 ပူလောင်အုံကြွဖို့
 ချင်း(ရှင်း)စတွေ ဘယ်သူထည့်ထားခဲ့တာလဲ
 ဒါ နင်နှုတ်လှန်ထိုးဟောင်းပြီး
 မေးသင့်တဲ့မေးခွန်းပါပဲ
 လူလုပ်တဲ့ သဘာဝဘေးဟာ
 ကာကွယ်တားဆီးလို့မရဘူး
 ငါတို့ခေတ်တစ်လျှောက်လုံး
 သူပုန်ပညာတွေသင်ယူပြီး
 ကြီးပြင်းခဲ့ရ
 ရေငန်များမှာစိုးလို့ ရေချိုနည်းနည်းဝင်ရောစပ်ပြီး
 သူပုန်ထနည်းမျိုးစုံနဲ့ ထကြွခဲ့ကြ
 သဘာဝဘေးဆိုတဲ့ ချင်း(ရှင်း)စကြီးလည်း
 အခုတစ်လော ထပ်ထပ်အထည့်ခံနေကြရ
 အခုထက်ထိ ချင်း(ရှင်း)တွေက
 မီးခိုးမဆုံး မိုးမဆုံး ဝယ်ယူနေကြရ
 ကိတ်မုန့်စား ကြီးပြီး
 နင်မတုံးချင်စမ်းပါနဲ့ စင်သီယာ

လူဆိုတဲ့ သတ္တဝါ
 ချင်း(ဂျင်း)အစားထိုးပြီး
 နမ်းဖြူးလည်းအကောင်းထင်
 ကိုယ့်မစင် ဘယ်ခင်ကလာသလဲလို့
 မေးငေါ့ပစ်တင်
 ခဲပစ်လွှဲရုံကြ
 နမ်းထုပ်တွေကို ငါတို့ ဝှက်ထားကြမယ်
 ငါတို့ အရိုင်းစိုင်းဆုံး
 ရိုးသားရမယ် စင်သီယာ
 ကြီးမြတ်ခြင်းဟာ
 သေနတ်ပြောင်းထိပ်က အာဏာကို
 လိမ်ခေါက်သွားစေပါသတဲ့
 အမှန်တရားကို အာဏာနဲ့ ဝယ်ချင်လို့မရဘူး
 ဒီမှာ စင်သီယာ
 ချင်း(ဂျင်း)မှန်သမျှ အပူစူးတယ်
 သူပုန်ထပြီး
 တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်မယ်ဆိုတဲ့အတွေး
 လေးဆယ်ကျော် ငါးနှစ်စွန်းစွန်းမှာ
 ဝေးသွားခဲ့ပြီ
 ဒီတော့
 ကမ္ဘာမြေထဲ မဏတာ နေထိုင်သမျှ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရမယ် စင်သီယာ။ ။

ရာရီးစင်

စင်သီယာ (၂၆)

တစ်ကောင်ကျေး
 သုံးကောင်ရိုက်
 'ကင်း' ယူ ...
 ချင်း(ရှင်း)ပူပူ ... အကွက်တွေနဲ့
 မတင်ညွန့် တို့ ခေတ်ကြီးထဲ
 စင်သီယာတို့
 ရိုးသားရမယ် ...
 ကြီးမြတ်ကြမယ် .. သခင်ရယ် ...။

အမှန်တရား ... ဆိုတာ
 သစ္စာနလုံးသား တည်မှ
 ပူးသစ်လာမယ့်
 လောကပါလ ... ပန်းတစ်ပွင့်
 ရင်နှင့် စိုက်ပျိုးမှ
 ပွင့် မယ့် ပန်း: ...။

လူလုပ်တဲ့
 သဘာဝဘေးတိုလား ..သခင်
 သွေးရိုး .. သားရိုး ..မဟုတ်လေတော့
 H₂N₂ ထက်
 ပိုဆိုးတာပေါ့ ..လေ ..
 သမိုင်းခုံရုံးမှာ
 အမှန်တရား ထွန်း ပ ပါစေ
 သခင်ရယ် ...။

သမိုင်းထဲက
 ခေတ် အဆက်ဆက် 'ဂျင်း' များ
 နန်းဆန်နေလေတော့ ...

.....

စင်သီယာတို့
 သမိုင်း
 သရဏဂုံ တင်ပြီး
 ခေတ်ကို
 ကာကွယ်ကြမယ်
 သ ခင် ရယ်။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၇)

နင်

ဆေး

မ

ထိုး

ရ

သေး

ဘူး

နင်

ဆေး

ထိုး

ရ

ဦး

မယ်

စင်သီယာ

အခုတလော

နင်ချူချာလာတာ

တစ်ပိန်ပိန် တစ်လိမ်လိမ်

ငါနှင့်ဆရာဝန်ဆီ ဖုန်းဆက်သွယ်နေချိန်

နောက်ကျခဲ့

လက်သည်မပေါ်တဲ့ လူသတ်မှုတွေရဲ့
သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေလို
နှင့် ဂန္တီရဝတ္ထုတွေ ဖတ်ခဲ့ပါသလား

ဒါမှမဟုတ် နှင့်သကောင့်သား
ပရေဆေးဥယျာဉ်ထဲ ချင်း(ဂျင်း)ရှာသွားခဲ့ပါသလား

ခေါင်းလောင်းကြီးမြည်သံမကြားရသေးပါပဲ
နှင့်ဟာ ကိုယ်ဝန်ရခဲ့ရှာပြီတဲ့

နှင့်ကျန်းမာတော်မူပါစေ စင်သီယာ

နှင့်တို့ဘာသာဘာဝ
လမရှောင် လမ်းမရှောင်
ဘယ်အကောင် နှင့်လက်ညှိုးထိုး ယိုးစွပ်ပြုမလဲ
တာဝန်ခံမှု တာဝန်ယူမှုတွေဟာ
အမှောင်အတိထက် မည်းမည်းမှောင်
ခိုက်တစ်လုံးစာ ခိုက်ခိုက်မဲလို့
နှင့်ခမျာ လင်ကောင်ဖော်ဖို့ခက်ပြီ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၂၇)

'ကံသာ ..အမိ

 ကံသာ .. အဖံ' ဆိုပေမယ့်

'ကံ' လွဲနေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ

စင်သီယာကို

ပစ်မထားခဲ့ပါနဲ့ ... သခင် ...။

မလုံခြုံတဲ့ ဘဝတွေအတွက်

ဆေး ထိုး ပေး ပါ ...။

တာဝန်ခံမှု

တာဝန်ယူမှု ... ဟာ

ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်ပါ ... သခင် ...။

သခင် ...က

တာဝန်ခံ ခဲ့ရင်

စင်သီယာတို့

ဘယ် ... 'လူ' ..ဖြစ်

 အဲ ...ခွေး ..ဖြစ်ပါ့မလဲ ...။

"မိုက်မိုက်ပဲမဲကို

လင်ကောင်ဖော်ဖို့ ခက်တယ်" ...တဲ့

သခင် ... ရယ်
 ဂမ္ဘီရ ဝတ္ထု ဖတ်ပိရုံလေး --နဲ့
 စင်သီယာ .. ဘဝ
 မှောင် ... မိုက် .. မှာ .. ငို
 ဘဝဟာ

အ

လဲ

လဲ

အ

ဖြူ

ဖြူ

မနက်ဖြန်ကို ဘယ်လို ကြိုရပါ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၈)

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး
ဒေါသဖြစ်ခဲ့ရတယ်

နင်က အိမ်ပေါ်ကိုလည်းမတက်
အိမ်အောက်ထဲကလည်း ထွက်မလာ

ငါ့အပေါ်
နင်ဘာများ စိတ်ကောက်စရာရှိနေပါသလဲ

ငါ့ ဝမ်း နည်း ရှိ တယ် စင်သီယာ

“ဟဲ့ စင်သီယာ” အို အို
ဒီလိုလည်း ငါမခေါ်ရက်

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ
ခဏလာဆုံရတဲ့အခိုက်
လူဆိုတာ ခွေးထက်မိုက်ဖို့
လွယ်လွန်းလှပေမယ့်
ငါမခေါ်ရက်ပါဘူးကွယ် ...

ဒါ ငါ့ဘာသာတရားရဲ့အဆုံးအပ
အသိမ်မွေ့ဆုံးချစ်ခဲ့ရပါတယ် စင်သီယာ

နင်အမြန်ပြန်ပြီး ကျန်းမာလာပါစေ
ငါ့ခွေးဖြူမလေး

စင်သီယာရေ ...။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၂၈)

အိပ်နေတာပဲ

ကောင်းပါတယ် ...လို့

န လံ ထ ခေတ်ကြီးကို

စိတ် ဆာ ဆာ နဲ့

တုံ့ပြန်မိတယ် ... သခင် ...။

ကံကြမ္မာ ချွတ်ခြုံကြ

မလှမပ တိုင်းပြည်ကို

ယဉ်ကျေးမှု နဲ့

အလှ ဆင် ချင် တာ

စင်သီယာ ဆန္ဒ ရယ်ပါ ...။

ဖရသသဝါစာ ဟာ

ဘာသာတရား ကို

ညှိုးနွမ်းစေတဲ့

ဘုရားရှင် ပညတ်တော် ...

“အာမဘန္တေ” ကတိ ... ပျက်ယွင်းပြီး

“အပ္ပမာဒေန” စည်းရိုး

ကျိုးခဲ့တာလဲ

အ ကြိမ် ကြိမ် ...။

၃၁ ဘုံ ကျင်လည်

သံသရာ ခရီးသည်တွေ

သေခြင်းတရားကို

ကျောခင်း အိပ်ပြီး

အိပ်မက် လှလှ မက်နေကြ

ဪ ...

လူသည်

ခွေးထက် မိုက်လေစွ ...။

ပီယ .. ဝါစာ

ချစ်မက်ဖွယ်သော

မေတ္တာ စကားဖြင့်

ချစ်ခြင်းတို့ ဖြန့်ဝေ ...

အမှန်းမီးတောက် ငြိမ်းစေ ...

သံသရာ ရန်ငြိုး ကြေစေ ...။

အမှန်းတရားဖြင့်

တိုင်းပြည် တည်ဆောက်၍ ..မရ

နလုံးသားဖြင့်သာ

တည်ဆောက်၍ ... ရသည်။

စင်သီယာရဲ့

ရင်ဖွဲ့ ကမ္မည်း

သစ္စာ .. တည်စေ ...။

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၂၉)

တစ်ညနေလုံး
 လမ်းမတွေရှိရာကိုသွားဖို့
 နင်ကြိုးစားနေတာကို ငါမကြည့်ရက်ဘူး

ငါ့စိုးရိမ်စိတ် သဲကြိုးကြီး တချွင်ချွင်နဲ့
 “လူး

လား
 ခေါက်
 ပြန်”

သမီးစင်သီယာ
 သမိုင်းတရားခံသာမှန်ပါစေ
 ကြောင်ကြာကြာရေမငုပ်နိုင်ပါဘူး

ဆရာဝန်ရဲ့
 သက်ပြင်းချ
 မျက်နှာပျက်
 ပြောသွားတဲ့
 အဖြေ

နလုံးစိတ်ဝမ်း
 မချမ်းမြေ့စရာ

နှင့်

ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ
စင်သီယာ

ငါ့မှာ

နောက်တစ်နေ့မနက်အကူးကို
ရှူးမတတ်ကြေကွဲခဲ့စား

သေခြင်းနဲ့ ရှင်ခြင်းကြားမှာ
အထွက်နဲ့ အဝင်လှပွဲ

နှင့်ကိုယ်ခွဲလေးကို
ငါ နာမည်ပေးဖို့ ဝမ်းနည်းခဲ့ရ

နှင့်သမီးလေးဟာ နင့်လိုလှပ
အမွှေးပွဖြူဖြူတွေရဲ့ အဖျားမှာ
အမည်းရောင် အနားသတ်စတွေနဲ့
ငါ ကြေကွဲစွာ နာမည်ပေးရဦးမယ်
သမိုင်းရဲ့ အကျယ်အဝန်းရှိသမျှ
စင်သီယာရေ ...

အမျှ
အမျှ

အမျှ . . . ။ ။

ရာမိုးစင်



စင်သီယာ (၂၉)

သမိုင်းရဲ့ အကျယ်အဝန်းရှိသမျှ
စင်သီယာ ..ရေ

အမျှ .. အမျှ .. အမျှ
တိတ်ဆိတ် ... ခြောက်ကပ်
အညတြိ ... ဈာပန
အိုး ...

သခင် ... တစ်ယောက်တည်း
ကြေကွဲ မျက်ရည်ဝဲ ...။

တစ်ဆုပ် တစ်ခဲ

မြေစိုင့် ခဲ တွေ

ခန္ဓာပေါ် ပိကျလာ ..

အသံကုန် အော်ဟစ်

ရုန်း .. ထွက် ... ခဲ့ ...။

သမီးလေးငိုသံ ကြားနေတယ်

နို့ ဆာနေရှာပြီ ..ထင်

မေမေ ... လာပြီ

သမီး လေး .. ရေ ...။

စင်သီယာ

ခေါ်နေပါတယ်

သခင် ...

အိမ်တံခါးဝ ..

အ ..ခါ ..ခါ ...အော်

သခင် ... ငူငူငေါင်ငေါင် နဲ့

လမ်းမကြီးကို ငေးနေရဲ့ ...။

ဟို ...မှာ ...သမီးလေး
 ချမ်း .. နေ .. ရှာ .. ထင့်
 ရက်သား .. သမီးငယ်
 လောက အလယ်
 ကံကြမ္မာ ရန်စွယ်
 ဘယ်..သီ ပါ မ လဲ ...
 မှက် ..ခြင် ..ယင် တွေရယ်
 သမီးလေးကို မကိုက်ပါနဲ့
 စင်သီယာ တောင်းပန်ပါရစေ ...။
 သမီးလေးရဲ့

အနာဂတ် ကောင်းကင်
 ဟင်းလင်းပြင်
 အမိမဲ့သား ...ရေနည်း ငါး
 အဖမဲ့ သမီး

လောကကြီးမှာ ...။

သမိုင်းတရားခံသာ ..မှန်ပါစေ
 ကြောင်ကြာကြာ ရေမငုပ်နိုင်ပါဘူး
 သခင်စကား
 အထပ်ထပ် ကြားယောင်
 သမီးလေး ဘဝ လင်းပ ဖို့
 ကြောင် ကို ခြုံဆွဲပေးကြပါ
 အရပ်ကတို့ရေ ...။

သခင်ရေ

လောကကြီးက	..မှောင်
လူတွေက	..မှောင်
အနာဂတ်တွေ	..မှောင်

အယောင်ဆောင်တွေ များ
 သူတော်ယောင်တွေ များ
 ယုံကြည်ခြင်း မြား နဲ့ ပစ်ခွင်း
 အလင်းသစ် ...၆၈ ...။

ဟုတ်ပ .. သခင်
 စင်သီယာ ကိုယ်ပွား
 ထားရစ်ခဲ့တဲ့ နက်ဖြန်
 မျိုးဆက် ထွန်းသစ်
 ခေတ်ရဲ့ သမီးပျို
 အမှောင်ကို ဖြိုဖို့
 အတိတ် နိမိတ်ဆောင်ကွင်း
 အ လင်း သစ် ... လို့
 ခေါ် ပါ ရ စေ ...။

စင်သီယာရဲ့ အလင်းသစ်
 သခင် လက်ထဲ
 ယုံကြည်စွာ အပ်နှံခဲ့ပါတယ် ..
 သခင်ရယ် ..
 သမီးလေး 'အလင်းသစ်' ကို

လူထိက လူ အကြောင်း သင်ကြားပေးပါ
 ကိုယ်ခံ ကိုယ်လုံပညာ သင်ကြားပေးပါ
 လောကရဲ့ ဂန္တီရတွေ သင်ကြားပေးပါ
 ခေတ်ရဲ့ အရွှေ့ တွေနဲ့
 သစ္စာသိမှု တာဝန်ယူမှုတွေ သင်ကြားပေးပါ
 ဓမ္မ ... အဓမ္မ ခွဲခြားတတ်ပါစေ ...
 ဗြဟ္မစိုရ်တရား ပွားများတတ်ပါစေ ...

အလင်းသစ် ဟာ

ခေတ်ရဲ့ အလင်းတန်း

ပြည်သူ့ အလင်းတန်း .. ဖြစ်ပါစေ ..။

အိန် ..

အိန် ..

အိန် ...နဲ့

အလင်းသစ် ရဲ့ ခေါ်သံ

မေမေ ကြားနေရတယ် ...

မေမေ မရှိပေမယ့်

လောကကြီး ...ရှိတယ်

ဟောဒီ ... လောကကြီးဟာ

သမီးရဲ့ မေမေပေါ့

ဟောဒီ ကောင်းကင်ကြီးဟာလည်း

သမီးရဲ့ မေမေ .. ပဲ

ဟောဒီ

ပင်လယ် ...

သမုဒ္ဒရာ ...

တောင်တန်း: ...

အရာအားလုံးဟာ

သမီးလေးအတွက်

'ဒိုနားရာ' အပေတွေပါပဲ

လောကကြီးက

သင်ကြားပေးမယ့်

ဘဝ သင်ခန်းစာတွေနဲ့

လေဟုန်မစီး ခရီးပြင်းချီ
 မိုင်ထောင်ချီ ..ခရီး
 ညောင်သီး လည်းစား
 လေးညို့သံ နားစွင့်
 ပြည်သူ နှင့် အတူ ...။
 သမီးလေးရေ
 ယောနသံ စင်ရော်ငှက်လို
 အမြင့်ဆုံး ပျံသန်း
 အဝေးဆုံး ပျံသန်း
 သမိုင်း ပန်းတိုင် ဝင်တဲ့အထိ .. ပေါ့
 အလင်းသစ် ... သမီးငယ်ရေ ...။
 သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ...
 သာဓု သံလွင်
 နား ဆင် ခံစား
 လွတ်မြောက်ခြင်း .. ကမ္ဘာ ကို
 မေမေ ထွက်ခွာသွားပြီ ..သမီးရေ ...
 စင် သီ ယာ ရဲ့
 ချစ် သ ခင် ရေ ...
 စိမ်း

မြ

သစ်

ရွက်

တို့

လိ

ကြေ နေ ဆဲ

ဒီရိုင်း

စင်သီယာ (၃၀)

ငါ့ဦးခေါင်းပေါ်
တိမ်မည်းညိုတစ်အုပ်
အလုပ်တွေရွပ်နေလေရဲ့.

စင်သီယာ
နှင့်ခန္ဓာ မြေအမြှုပ်မှာ
သမိုင်းအရိုင်းတစ်ခုရဲ့. ဇာတ်ထုပ်ကြီးလည်း
ပြည်ဖုံးကားချ

ငါတို့တိုင်းဖြည့်
ရွှေရည်စိမ်လွတ်လပ်ရေးကာလ
ရပြီခါစလို

အလင်းကတစ်စ
အမှောင်ကတစ်စ

နှင့်

စိတ်ချလက်ချ
ခရီးဆက်ပါ
စင်သီယာ

အခုငါအိမ်ရှေ့မှာ
နင့်ရဲ့ကိုယ်ပွား

“အလင်းသစ်စင်သီယာ”

ကဗျာနဲ့

စိမ်းသူတွေကို

ထိုး ထိုး ပြီး

ဟောင် နေ တာ

ပွက်လောရိုက်လို့

နင့်လို “မအ” ဖို့

ငါ ဝမ်းနည်းမှုတွေကြားက

သမိုင်းတွေကို သင်ပေးရဦးမယ် စင်သီယာ။ ။

ရာမိုးစင်

စင်သီယာ (၃၀)

ဆည်းဆာ .. မဝီ
 နေခြည်
 ညှိုး ..လှပြီလေ ..။

စိန်ခေါ်နေသော သမိုင်းလမ်း
 သခင် နင့် အတူ
 လိုက်ခွင့် မကြုံတော့ ...။

(နင့်လို 'မအံ' ဖို့
 ငါဝမ်းနည်းမှုတွေကြားက
 သမိုင်းတွေကို
 သင်ပေးရဦးမယ် .. စင်သီယာ ...)

သခင်ရဲ့
 သမိုင်းသစ္စာ တည်မှုမှာ
 စိတ် ... ချ ...စွာ
 ကျော
 ခိုင်း

ထွက်

ခွာ

နက်ဖြန်ရဲ့ အိပ်မက်များစွာ
 အလင်းသစ်နဲ့
 ထွန်းညှိပေးပါ .. သခင် ...။

စင်သီယာ

နောက်ဆုံး အိပ်မက်
သမိုင်းသစ္စာ .. ဆိုပါမည် ...။

(သမိုင်းကို

ရိုးဖြောင့်စွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ပါ၏
သမိုင်းကို
မလိပ်ညှာရိုး ... အမှန် ...)

အကျွန်ုပ် သစ္စာ

တည်ခဲ့ပါမူ

အကျွန်ုပ် ခန္ဓာ လဲလျောင်းရာ

ဤ မြေ ပဲ သု မှ

ငြိမ်းချမ်းရေး သစ်ပင်

ရှင်သန်ထမြောက်ပါစေ .. သတည်း: ...။

ဝေ ဆာ သီး ပွင့် ပါစေ .. သတည်း: ...။

သမိုင်းရိုင်းထဲက

စင်သီယာ။ ။

ဒီရိုင်း

ရာဖိုးလ်

ရဲ့

ရင်မှည့်နေတဲ့အသံ

သင်တို့

နားဆင်

ခံစားနိုင်ပါပြီ။

အသံတွေတိမ်ဝင်သွားတဲ့အထိ
အသံတွေ သွင်းခဲ့ရတယ်
အသံသွင်းတိုက်ခွေက အသံမဖမ်းဘူး
အသံတွေ ပိုမိုနုသေးတယ်
လေထုထဲမှာ၊ လှိုက်ခေါင်းထဲမှာ၊ နံရံတွေမှာ၊
ရေထဲမှာ၊ လူသေတွေမှာ၊
ကဏ္ဍဆရာနဲ့ အယ်ဒီတာနဲ့ ကဏ္ဍနဲ့မှာ၊